

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts

KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 2

2022. g. aprīlis, maijs, jūnijs

93.2.

„Es paceļu savas acis uz kalniem: no kurienes gan man nāks palīdzība?

Mana palīdzība nāk no Tā Kunga, kas radījis debesis un zemi.

Viņš neļaus tavai kājai slīdēt; kas tevi sargā, tas nesauž! " 121. Psalmis, 1-3

Redakcijas kolēģijas piezīmes

Amerikas vidienē ir ieradusies vasara ar siltām un pat karstām dienām. Dienas ir gaņas, un mūsu apkārtnē var vēl baudīt dienas gaismu līdz 20:30. Mēs priecājamies par dabas skaistumu, par ziediem, par zilām debesīm. 19. Psalmā ir šie vārdi: “Debesis daudzina Dieva godu un izplatījums izteic Viņa roku darbu. Diena dienai to pauž un nakts naktij to dara zināmu”.

Pretstatā dabas un radības daiļumam mēs diemžēl arī redzam grēka un ļaunuma sekas. Ir karš Ukrainā kur tik ļoti daudzi nevainīgi cilvēki cieš bailes, briesmas, un ir izdzīti no savām mājām. Ļaunā vara trako. Latviešiem un citiem austrumeiropas ļaudīm šis karš atgādina briesmas kuņas mūsu tauta reiz piedzīvoja. Mēs lūgšanās piesaucam Dievu, lai Viņš palīdz.

Pasaule un kultūra mums māca, ka atrisinājumu visādām problēmām varam atrast sevī. Cilvēki dusmojas, protestē un dumpojas, un domā atrast politisku atrisinājumu visvisādām problēmām. Bībele mums māca, ka Jēzus Kristus ir ceļš, patiesība un dzīvība. Viņš ir pasaules vienīgā cerība.

Šinī Kristīgas Balss numurā mēs varam gūt iedrošinājumu no Dieva vārda. Varam arī gūt iedrošinājumu no rakstiem kas apliecina, ka Dievs vēl valda, ka Viņš savu draudzi uztur, ka Viņš savu draudzi sargā, un arī ka, Viņš turpina aicināt ļaudis lai Viņi nāk pie Pestīšanas atziņas – pie Jēzus Kristus.

Paldies visiem kas ir sagatavojuši rakstus šim numuram.

Mūsu Apvienībā Gunta Plostniece ir kalpojusi ilgu gadu un turpina to darīt daudz un dažādos veidos. Jūs varēsiet lasīt par svinībām kas notika Filadelfijas draudzē. Dziesma un mūzika pastāvīgi vijas kopsolī ar ticīgā cilvēka dzīvi, ar draudzi un mūsu kopīgā un individuālā dievkalpošanā. Pateicamies Guntai par viņas uzticīgo kalpošanu!

Pēc nedaudz dienām ASV svinēs neatkarības dienu. Viens no brīvības simboliem ASV ir brīvības zvans kas ir novietots netālu no Filadelfijas pilsētas centra. Es uzaugu Filadelfijas apkārtnē un vairākas reizes esmu redzējis brīvības zvānu. Nebiju

iegaumējis ka uz brīvības zvāna ir vārdi no Bībeles. Mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš savās pārdomās par šo dienu mums parāda cik daudz un dažādos veidos Dieva vārda patiesība un ticīgi ļaudis ir ietekmējuši šis valsts dibināšanu un pastāvēšanu. Mēs lūdzam Dievu lai Viņš turpina svētīt mūsu zemi, un lūdzam lai notiek garīga atjaunošana.

Ar prieku šinī numurā arī lasīsim ziņas no Latvijas. Sirsnīgs paldies brālim Enokam Biķim kas mums apraksta notikumus Latvijas baptistu draudzēs. Paldies Enokam arī par koriģēšanas darbu.

Pēc nedaudz nedēļām būs ALBA kongresa dienas. Mēs esam plānojuši ka varēsīm šinīs dienās sanākt klātienē, lai gan apstākļi sakara ar virusu ir neparedzami.

Lai Dievs dod mūsu lasītājiem stiprinājumu un iedrošinājumu ikkatrā dzīves gaitā!

Pēteris Aļļe

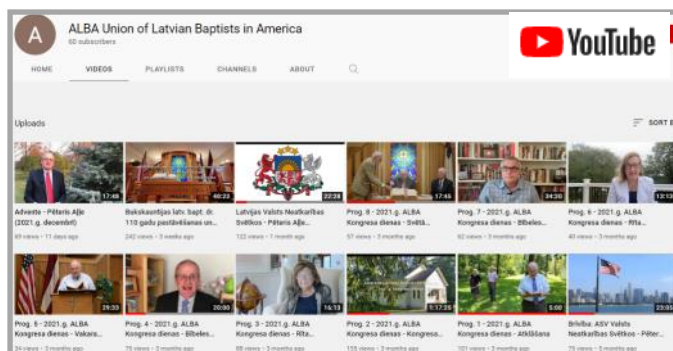
Redakcijas kolēģija: māc. Dr. U. Ukstiņš, P. Aļļe.
Vāka foto: Hector Ramon Perez on Unsplash

www.kristigabalss.com

e-pasts: info@latvianbaptistsinamerica.org

Timeklis: www.latvianbaptistsinamerica.org

ALBA YouTube KANĀLS

Visas ALBA programmas ierakstus variet skatīties ALBA YouTube kanālā. <https://www.youtube.com/channel/UCbvDHNKJ0v3RsIii72KuCSQ>

ARĪ AIZ MŪSU AIZSLĒGTĀM DURVĪM

māc. Dr. Pauls Barbins

„Šīs nedēļas pirmās dienas vakarā, kad mācekļi, baidīdamies no jūdiem, bija sapulcējušies aiz aizslēgtām durvīm, atnāca Jēzus un, nostājies viņu vidū, sacīja: ‘Miers jums!’ To sacījis, Viņš rādīja tiem Savas rokas un sānus. Mācekļi, ieraudzījuši Kungu, kļuva liksmi. Jēzus viņiem atkal sacīja: ‘Miers jums! Kā Tēvs Mani ir sūtījis, tā arī Es jūs sūtu!’ To pateicis, Viņš uzpūta dvašu un tiem sacīja: ‘Saņemiet Svēto Garu!’ Kam jūs grēkus piedosiet, tiem tie tiks piedoti; kam paturēsiet, tiem paliks.’ „ (Jāņa ev. 20:19-23)

Foto: ALBA YouTube kanāls

Nesen lasīju šos teikumus viena garīdznieka rakstā: "Būtu vareni, ja Bībeles lasītājs varētu viegli atrast kādu loģiku pie ikkatras augšāmcēlušā Kristus parādīšanās. Bet šāda loģiska pieeja nav iespējama,

jo ikkatra Kristus parādīšanās pārspēj mūsu cilvēciskās iedomu spējas un garīgo saprašanu. Jo katru reizi, kad sastopam augšāmcēlušos Kristu, esam aicināti atvērt mūsu garīgo pieeju vēl plašāk, lai varētu piedzīvot neparedzētas un negaidītas sastapšanās ar Dievu vēl dziļākā un vairāk intīmā veidā."

SATURS

Redakcijas kolēģijas piezīmes – P. Aļle	2
Aiz mūsu aizslēgtām durvīm—māc. Dr. Pauls Barbins	3
Dievs — Tautas spēks—māc Dr. Uldis Ukstiņš	6
Ne tiesāt, bet glābt — māc. Dr. Uldis Ukstiņš	10
Kas ir, bija un nāk Visuaugstākais Māc. Dr. Uldis Ukstiņš	12
Filadelfijas draudzes dievkalpojums un dirigentes jubileja— māc. Dr. Uldis Ukstiņš un Ruta Ķeris	15
LBDS Kongress — Enoks Biķis	18
Mateja draudzes korim 152 — Enoks Biķis	22
Kristības vasarsvētkos — Enoks Biķis	23
Ziņojums par kongresa dienām—māc. U. Ukstiņš	25
Kristīgā Balss pirms 50 gadiem—Gatis Ķeris	26

Šajos teikumos izskan atgādinājums, ka ikkatra augšāmcēlušā Kristus parādīšanās - gan mācekļu dzīvēs toreiz sen atpakaļ, gan mūsu pašu dzīvēs šodien - ir unikāls garīgs moments, kas atstāj neparedzētu, kā arī negaidītu iespaidu uz to dvēseli, kuŗa sastop Dievu caur Jēzu Kristu.

Padomājiet par tiem mācekļiem, kuŗi nedēļas pirmās dienas vakarā bija sapulcējušies aiz aizslēgtām durvīm. Mācekļi, kuŗi pirms dažām dienām pavadīja laiku ar Jēzu, klausīdamies Viņa mācības un kopīgi baudīdami mielasu, pēkšņi atradās pārņemti bailēs, sekojot visam tam, kas bija noticis: Jēzus apcietināšana, Viņa zaimošana un sišana, nosodīšana, krustā sišana, nāve un guldīšana kapā. Tagad mācekļi, kopā sanākuši, saņem ziņu, ka Jēzus apbedīšanas vieta ir tukša un loģisks paskaidrojums vēl nav ticis paziņots.

Sakarā ar visiem notikumiem saistībā ar Jēzus nāvi ir saprotams, ka mācekļu ikdienas dzīves ir pēkšņi kļuvušas citādākas. Pirms dažām dienām,

mācekļi atklāti slavēja Jēzu, liecinādami un aizstāvēdami Viņa mācības un darbību. Bet tagad, dažu stundu gājienā, tie baiļodamies slēpjas aiz aizslēgtām durvīm.

Mācekļu bailes ir pamatotas realitātē. Viņi bija vienoti ar Jēzu un Viņa mācībām par Dieva valstību, kas izaicināja pieņemtās reliģiskās sistēmas un sludināja ticību, kas pamatota Dieva mīlestībā. Jēzus pats gatavoja mācekļus, sacīdams, ka pasaule viņus nīst un tie, kas 'vajājuši Mani, tie vajās arī jūs.' (Jāņa ev. 15: 18-20). Mācekļi baidījās, jo viņi uzskatīja, ka tos sagaida tāda pat reakcija no reliģiskajām autoritātēm, kāda tika parādīta pret Jēzu.

Mācekļi baidījās no ārējiem spēkiem, ieskaitot Romas impērijas sabiedriskās autoritātes, kā arī reliģisko valdītāju reakcijas. Šīs mācekļu bailes bija īstas un pamatotas realitātē, tās spēja tos pārņemt un lika slēpties aiz aizslēgtām durvīm.

Vai šis skats neizliekas līdzīgs mūsu pašu aizvadītajiem pedējiem diviem gadiem? Mēs arī esam pavadījuši vairākas dienas aiz aizslēgtām durvīm, izolējot sevi pašus un atdaloties no citiem. Esam vadījuši dienu pēc dienas vieni paši aiz mūsu durvīm. Pirms diviem gadiem, arī mūsu ikdienas dzīves tika apgrieztas, un mēs vadījām ilgas dienas, dzīvojot ar bailēm.

Nevēlos veidot debates par pasaules reakciju un atbildes attiecībā uz vīrusu. Vēlos tikai atzīt to, ka mēs ikkatrs dzīvojām ar kaut kādām bailēm šajā pandēmijas laikā. Mūs pārņēma bailes sakarā ar mūsu pašu un mūsu tuvāko veselību; bailes par atstāto pandēmijas iespaidu uz cilvēka ikdienas dzīvi; bailes par ģimenes finansēm un darba iespējam; bailes par ilgtermiņa iespaidu no visa tā, ko esam piedzīvojuši, un turpinām pārdzīvot.

Šīs bailes, kas veidojās pandēmijas laikā, atstāja arī rētas mūsu garīgajā būtībā. Ja esam atklāti, tad jāatzīst, ka šajā pandēmijas laikā mūsu attiecības ar Dievu reizēm tika pārbaudītas. Varbūt dažiem dievbijīgiem ļaudīm veidojās teoloģiski jautājumi, kādi līdz šim netika jautāti, - par Dieva būtību un varenību. Varbūt citiem radās šaubas par Dieva žēlsirdību un līdzjūtību. Vēl citiem pacēlās naida sajūtas pret Dievu un pret savu tuvāko. Un kas vēl

sāpīgāk, pandēmijas laikā negatīvie skaitļi, saistībā ar pieaugušo un bērnu psihisko labklājību bija paaugstināti; depresija, mazvērtības sajūta, bezcerība skāra vairākus, un, diemžēl, skaitļi turpina celties. Īsumā, šajos pēdējos mēnešos ir bijis daudz kas tāds, kas veido un stiprina bailes.

Nevaram neatzīt un nevaram nepieņemt to, ka bailes ir valdījušas mūsu dzīvēs. Kā bieži reaģējam? Mūsu atbilde, reizēm gan saprotama un pieņemama, bija - slēpties aiz aizslēgtām durvīm.

Ievērojiet, ko mācekļi sastapa aiz tām durvīm, kuŗas viņi paši aizslēdza. Pats augšāmcēlušais Kristus ierodas mācekļu vidū. Kāds garīdznieks raksta, ka ar Viņa parādīšanos mācekļu vidū, Kristus, dramatiskā veidā atgādināja par to, ka Dievs turpina Savu klātbūtni cilvēku pasaulē. Gan Jēzus piedzimšanā, gan pie Kristus augšāmcelšanās dzīvais Dievs pats parādās cilvēces izbiedētajās un izolētajās dzīvēs. Dievs pats parādās mūsu vidū.

Dievs ne tikai parādās, bet vēl nozīmīgāk, Dievs dziedina izbiedēto un sagrauto pasauli. Augšāmcēlušais Kristus pievienojas mācekļiem, kuŗi aiz bailēm atkāpās no sabiedrības, aizslēdzoties aiz durvīm. Jēzus ne tikai pievienojās mācekļu vidē, bet Viņš parādīja zīmes, ka Viņš patiešām ir dzīvs, tā pasludinot, ka Viņš kā augšāmcēlies Kristus ir pie viņiem. Jēzus nostājās mācekļu vidū, uzrunāja tos un svētīja katru no tiem, sacīdams: "Miers jums!" Viņš rādīja tiem savas sadurtās rokas un sānus. Ar izstieptām rokām un mierinošiem vārdiem Jēzus dāvāja mācekļiem to, kas vajadzīgs, lai tie saprastu, ka Kristus ir patiešām atkal ar viņiem.

Šādā veidā parādās vēl viena paralēle starp mācekļiem un mums pašiem. Reizēm, mums kā uzticīgiem Dieva lūdzējiem ir grūti ticēt, ka pats augšāmcēlušais Kristus ir ar mums. Mums ir grūti pieņemt to, ka Viņa augšāmcelšanas spēks var piepildīt mūsu ikdienas dzīvi. Un grūti mums arī saprast, ka pats Jēzus ir tuvu mums ikkatram mūsu bailēs un sāpēs, kā arī mūsu neziņas un šaubu pilnos brīžos.

Kristus labi saprot, ka mēs kā cilvēki esam viegli iebiedējami, varam nonākt šaubās un ātri zaudējam ticības drosmi grūtos apstākļos. Tāpēc, Kristus ir gatavs ikkatrā brīdī vienmēr davāt mums Sevi pašu,

tā atbildot uz mūsu sirds dziļo lūgšanu sastapt Viņu. Jēzus atbild uz mūsu lūgšanām, atkārtoti atklādams Sevi pašu ikkatrā dzīves gaitā un izaicinājumos. Jēzus dāvā savu klātbūtni, un mums ir jāatver sevi pašus, lai to saņemtu - vai tas būtu, kad Viņš rāda mums Savas rokas un sānus, vai arī, kad uzrunā mūs ar mierinošiem vārdiem, vai kādā citā negaidītā veidā atgādina, ka neesam atstāti vai aizmirsti.

Augšāmcēlušais Kristus iegriežas mūsu vidū, parādīdams, ka Viņš patiešām ir dzīvs un ir ar mums.

Bet Jēzus dara vēl daudz ko vairāk, nekā tikai parāda to, ka Viņš ir klātbūdamas mācekļu vidū. Pats Kristus iedziļinājās mācekļu apstākļos un sāka veidot ko jaunu no tā, kas ir bojāts. Jēzus atkārtoti Savus sacītos mierinošos vārdus un tad gatavo mācekļus uz kaut ko negaidītu un visu pārmainošu. Kristus saka viņiem: 'Kā Tēvs Mani ir sūtījis, tā arī Es jūs sūtu!' Tad, uzpūtis dvašu uz viņiem, Jēzus saka: 'Saņemiet Svēto Garu!'

Augšāmcēlušais Kristus neieradās mācekļu vidū, lai tikai viņus mierinātu, kad tie paliek aiz aizslēgtām durvīm. Kristus parādās viņu vidū, lai stiprinātu ikkatru ar Svētā Gara drosmi, ienākot un izejot caur aizslēgtām durvīm.

Kristus dāvā mācekļiem sevišķu Svētā Gara spēku – piedošanu, - kas spēj mierināt bailes un drošina ikkatru doties caur nesen atslēgtām durvīm. Jēzus viņiem saka: 'kam jūs grēkus piedosiet, tiem tie tiks piedoti; kam paturēsiet, tiem tie paliks.' Izliekas, ka tas ir veids, kā pārvarēt cilvēku bailes un kā atvērt aizslēgtās durvis. To var tikai ar Dieva piedošanas spēku.

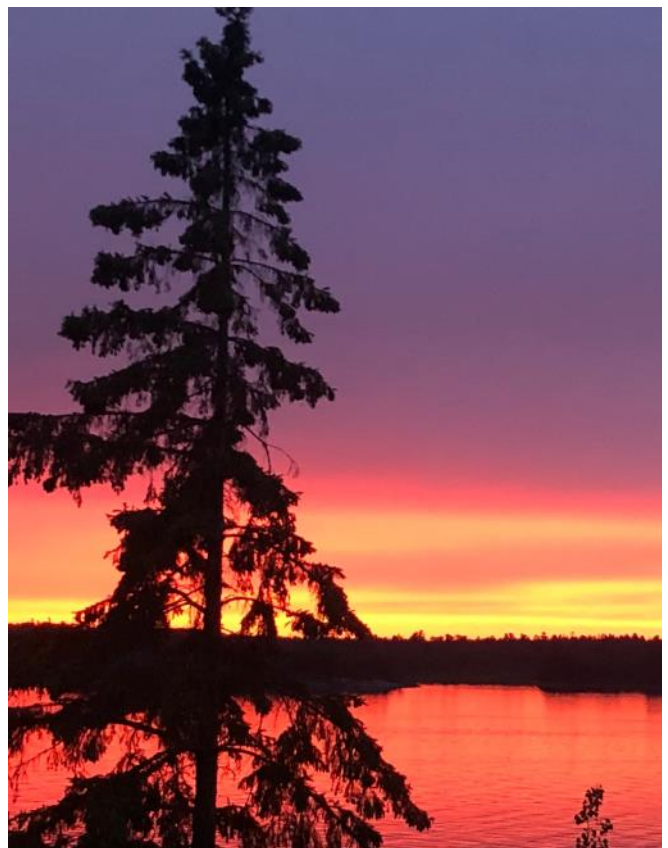
Dieva piedošana, gan saņemtā, gan dalītā, dāvā dvēselei brīvību un izraisa iespēju dzīvot bez bailēm un ar mieru un prieku dvēselē. Augšāmcēlušais Kristus nedāvā saviem bailēs-pilniem sekotājiem varu, godu vai spējas veidot brīnumus. Kristus dāvā vēl ko unikālu un pārsteidzošu - Sevi pašu un Svētā Gara piedošanas spēku.

Jēzus saprata, ka ar visu to, ko viņi bija piedzīvojuši, piedošanas vara bija vajadzīga, lai atbrīvotu mācekļu izbiedētās un izolētās dvēseles. Jēzus zināja, ka Viņa sekotājiem vajag saņemt Dieva piedošanu gan par visām to nožēlojamām izvēlēm,

gan arī par sāpīgiem izsacītiem vārdiem un grēcīgām domām, kas veidojās dažās pēdējās dienās, kā arī, lai tie piedotu viens otram par visām nesaskaņām un sāpēm, kuŗas tika piedzīvotas mācekļu starpā.

Tas pats Svētā Garā piedošanas spēks, kas drošināja mācekļus atslēgt durvis, ir dāvāts mums ikkatram, lai arī mēs varētu atvērt tās aizslēgtās durvis, aiz kurām esam dzīvojuši savā pašcieņā; tā parveidojot chaosu par dziedināšanu un mieru; piedošana atbrīvo mūs no sāpinājumiem, kas radušies pēdējā laikā. Pēc šiem aizvadītajiem pandēmijas mēnešiem Dieva piedošana ir vajadzīga ikkatrai dvēselei. Dieva piedošanas spēks veido skaidrību un aicina atjaunot mūsu salauztās attiecības. Kad piedodam vai saņemam piedošanu, tad esam vienoti Kristus augšāmcelšanās spēkā.

Ar Savu parādīšanos mācekļu vidū Kristus mums parāda, ka neesam atstāti vieni paši cīnīties ar to, kas liek mums slēpties aiz aizslēgtām durvīm, un ka viss ir pārvarams Kristus augšāmcelšanas spēkā. Āmen.

Minesotas pavalstī, netālu no Kanādas Foto: Pēteris Aļle

DIEVS — TAUTAS SPĒKS

Pārdomas Amerikas Savienoto Valstu neatkarības dienā—85. Psalmis

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Apritējuši 246. gadi, kopš Savienotās Valstis pasludināja savu neatkarību. Es labi atminos divsimt gadu jubilejas svinības, jo tad - 1976. gadā mēs bijām Filadelfijā kopā ar Benitu, 5 gadus jauno Anitu un 3 gadus jauno Astrīdu (Ērika tad vēl nebija piedzimis). Tas nebija tieši 4. jūlijā, bet jubileja tika svinēta visu gadu. Mēs visi kopā kā ģimene apskatījām Filadelfijas vēsturiskās vietas, sākot ar Brīvības zvanu un vārdiem, kas tajā iegravēti no III. Mozus grāmatas 25:10 - *“Pasludiniet brīvību visā zemē un visiem tās iedzīvotājiem.”* Tāds bija ideāls, pēc kura tiecās šī zeme pirms 246. gadiem. Tā tas ir arī sacīts Brīvības Deklarācijā: *“Mēs stingri tušamies pie acīmredzamās patiesības, ka visi cilvēki ir radīti vienlīdzīgi, un ka Radītājs tiem ir piešķīris noteiktas neatņemamas tiesības, kušu vidū ir tiesības uz dzīvību, uz brīvību un uz laimi un neaizskařamību. [We hold these truth to be self evident that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable rights, that among them are life, liberty and the pursuit of happiness.]* Tas bija ideāls, pēc kura valsts tiecās. Lai to realizētu, kādus deviņdesmit gadus vēlāk bija jāizcīna smags pilsoņkarš [Civil War], kas prasīja kādas 620. 000 dzīvības.

Šodien esam tuvāk šim ideālam, tomēr šajā zemē ir vēl ļaudis, kuřiem jācīnās pēc vienlīdzības. Beidzamā laikā pacēlusies tā sauktā: *“Great Replacement Theory,”* par kuřu kā par iemeslu savai rīcībai tīmeklī jau iepriekš bija klāstījis kāds šāvējs, kas pārtikas veikalā Bufalo pilsētā maija mēnesī nogalināja desmit melnās rases cilvēkus. Minētā teorija melīgi apgalvo, ka šajā zemē ir ļaudis, kuři dažādos veidos cenšas aizvietot šīs zemes baltos pilsoņus ar melnādainajiem un ar citām rasēm. Par nožēlu, saspīlējumi starp rasēm un televīzijas komentāri beidzamā laikā tapuši asāki, un statistika rāda, ka kriminālā darbība no tā sauktajiem galējiem rasistiem – ‘baltajiem ekstrēmistiem’ [White

Foto: ALBA YouTube kanāls

Supremist] ir strauji augusi. Tas ir tādēļ, ka Psalmista vārdi, ar kuriem beidzas 85. Psalmis: *“Taisnība staigā Dieva priekšā un ņem Viņa pēdas par ceļa rādītāju”* (Psalmis 85:14) vēl nav sava pilnībā izpildīti šajā zemē. Vēl šajā zemē daudzi tās pilsoņi nepiedzīvo taisnību!

Vārdi uz Brīvības zvana un arī Neatkarības deklarācijā ir sakņoti Svētajos Rakstos. Neviens Dieva acīs nav otrās šķiras pilsonis. Dievs Kristū ir pasauli mīlējis! Dieva valstībā katram cilvēkam ir atvērta ieeja, katrs ir tiesīgs tajā mājot, kas ticībā atsaucas Viņa aicinājumam.

I.

Psalmam, kuřu apceram, ir divas galvenās daļas. Pirmā daļa, 1.-7. panti, atskatās pagātnē uz to, ka Dievs ir apžēlojies par Savu tautu un piedēvis savas tautas noziegumus un aplājis savas tautas grēkus. Lasot Veco Derību, mēs redzam, cik daudz atkārtoti Izraēla tauta novērsās no Dieva un pievērsās elku dieviem, cik bieži tā pārkāpa Dieva likumus. Šie bija likumi, kuřus Dievs tai žēlīgi bija atklājis Sīnaja kalnā, kad bija tautu izvedis no verdzības Ēģiptē. Tomēr turpat Sīnaja kalna pakājē tauta lauza pirmo bausli:

“Tev nebūs citus dievus turēt manā priekšā!” Ļaudis darināja zelta teļu un pielūdza to kā dievu, dancojot tā priekšā, nesot tam upurus.

Runādams par kalpošanu elku dieviem, Jēzus saka, ka mēs nevaram kalpot diviem kungiem, Dievam un Mamonom, jeb mantai. Elku dievi: Baāls un Mamons, kam Israēls pievērsās, bija auglības dievi, kuŗus pielūdzo, ļaudis domāja gūt materiālu labklājību. Tauta ticēja, ka šos auglības dievus pielūdzo, vairošies raža, vairošies viņu bagātība. Šodien elku dievu attēli netiek darināti, bet arī šodien ir elks, kurš jo sevišķi tiek pielūgts šeit, Savienotajās Valstīs, un tas ir darināts no zelta un sudraba. Šis elks ir manta, nauda un bagātība. Plaša starp vienkāršo laužu ienākumiem un bagātnieku ienākumiem top ik gadus plašāka. Diemžēl arī ļaudis, kuŗi nes kristieša vārdu, tiek kādās reizēs vilināti no šī elka. Tādēļ, varbūt daudziem kā pārsteigums ir tas, ka Jēzus te visvairāk runā par mantu un bagātību.. Bieži par kandidātiem velēšanās tiek balsots, neņemot vērā, kāda ir to morālā stāja, bet tikai tādēļ, ka tie pilsoņiem sola lielākus ienākumus un lielāku bagātību.

Skats šajā 85. psalmā nav galvenokārt uz tautas grēkiem un sodu, ko tā par tiem saņēmusi. Psalmists šeit visvairāk runā par Dieva lielo žēlastību un piedošanu, kuŗu tauta ir piedzīvojusi. Tā lasām: *“Tu ak Kungs esi apžēlojies par savu zemi, esi atsvabinājis Jēkaba gūstekņus.”* (Psalms 85:2) Kaut nevaram būt 100% droši, par kādu gūstniecību iet

Brīvības zvans Filedefijā. Ieraksts no 3. Mozus 25:10

Photo: National Park Service, Public Domain

runa, vairums Bībeles izskaidrotāju domā, ka šeit ir runa par Bābeles gūstu. Dievs ļāva pagānu tautai, babiloniešiem, iekarot Jūdeju un aizvest gūstā Jūdas pilsoņus. Tas notika tādēļ, ka tauta dzīvoja grēkā, nepaklausība tā Kunga vārdam.

Mēs zinām, ka jūdu tauta 70 gadus atradās gūstā Bābelē, līdz kamēr Persijas valdnieks Kīrs atļāva tautai atgriezties savā zemē, atgriezties atpakaļ Jeruzalemē, Jūdejā. To apliecina pravietis Jesaja savas grāmatas 40. nodaļā, kurai ir paralēles ar šo Psalmu. Lasām pravieša vārdus: *“Iepriecini, iepriecini, manu tautu saka jūsu Dievs. Runājiet sirsnīgi uz Jeruzālemi un sakait tai, ka tās ciešanas laiks ir piepildīts, tās noziegums salīdzināts, jo tā ir no tā Kunga rokas saņēmusi divkārtīgu sodu par saviem grēkiem.* (Jesajas 40:1-2) Kandidāti, kuŗi vēlas ieņemt augstus valsts amatus, uzskata par nepieņemamu norādīt uz trūkumiem un grēkiem tautas dzīvē. Bet ja tautas un atsevišķu indivīdu dzīvē netiek atzīti grēki, tad tur arī nevar nākt dziedināšana un pārmaiņas.

Vecās Derības pravieši atkārtoti ir norādījuši uz tautas grēkiem un par savu uzdrošināšanos ir maksājuši pat ar savu dzīvību. Tā, lūkojoties uz Jeruzālemi, Jēzus saka: *“Jeruzāleme, Jeruzāleme, tu, kas nokauj praviešus...!”* Jēzus darbība sākās pēc tam, kad Jānis Kristītājs, kuŗš uzrādīja valdniekam Heroldam tā grēkus, tika nonāvēts. Jēzus mira pie krusta ārpus Jeruzālemes mūriem.

Tie, kuŗiem pieder manta un vara, kas pielūdz Mamonu, nevēlas, ka tiek uzrādīti viņu grēki. Bieži tiem ir iespēja aplūsināt un pat iznīcināt tos, kuri uzdrošinās to darīt. Šis Psalms apliecina Dieva žēlastību. Psalmists saka *“Tu Kungs esi apžēlojies.... Tu Kungs esi piedēvis savas tautas noziegumus un pārsēdzis ar aizmirstību viņas grēkus. Tu Kungs esi atstājies no savas dusmības, novērsies no savas dusmu kvēles.”* (Psalmi 85:2-4).

Pārsteidzošs tādēļ ir nākamais pants, kad Psalmists lūdz: *“Atjauno mūs atkal Tu, Dievs, mūsu palīgs, remdē savas dusmas pret mums.”* (Psalms 85:5) Redzam, ka pirmie četri panti šajā Psalmā runā

par pagātni, par Bābeles gūstu. Nākošie - līdz 8. pantam, runā par atgriešanos Jūdejā pēc gūsta. Lasot Veco Derību, redzam, ka šis laiks tautai ir bijis sevišķi grūts.. Jeruzālemes mūris un nami, kā arī templis, ir drupās. Atjaunotais templis ir tālu no tās godības, kāda tā bija pirmajam. Ļaudīm, to redzot, rit gaužas asaras. Ienaidnieki uzglūnēja no visām pusēm, kad bija jāatjauno pilsētas mūris ar ķelli vienā rokā un ar zobenu otrā. Tauta atradās tālu no tās svētlaimības, ko tā cerēja redzēt. Tādēļ Psalmists prasa Dievam: *“Vai tad Tu mūs atkal neatspirdzināsi, ka Tava tauta var priedzēties Tevī? Parādi mums savu žēlastību un dāvini mums savu pestīšanu!”* (Psalms 85:7-8)

Dievs ir žēlojis savu tautu, tādēļ iepriekšējo vārdu gaismā par šo žēlastību varbūt liekas pārsteidzoši, ka atkal ir šis lūgums pēc žēlastības. Psalmā pirmā daļa sadalāma vēl divās apakšdaļās. Pirmkārt - skats pagātnē uz gūstniecības gadiem, un tad sākas skarbā ikdiens, šodien atgriežoties no gūsta. Tad seko otrā daļa - no 9. līdz 14. pantam - skatījums nākotnē uz gaidāmo zelta laikmetu. Šeit ir vīzija par labākām

dienām, kad Dievs atkal varēs svētīt savu tautu, ja tā būs uzticīga un paklausīga Viņam.

Šodien, ASV neatkarības dienā, ceturtajā jūlijā, mēs skatāmies pagātnē un svinam to, ka šī zeme tika atbrīvota no britu virskundzības. Bet mēs arī atminamies, ka mūsu zeme ir pārdzīvojuši drausmīgo pilsoņkaru, kuŗā brālis nogalināja brāli. Tad tika pārbaudīts, vai sākumā nospraustie ideāli pastāvēs. Mēs atminamies prezidenta Abrahāma Linkolna Emancipācijas proklamāciju, kam šogad paiet 158 gadi, kad ar to melnie ļaudis tika atbrīvoti no verdzības. Tomēr šodien mums jānožēlo, ka no daudziem šīs zemes pilsoņiem melnie ļaudis joprojām tiek uzskatīti kā otrās šķiras pilsoņi. Mēs vēl neesam sasnieguši tos ideālus, par kuŗiem runā brīvības deklarācija. Savienoto valstu vēsturē tika pārdzīvots Pirmais Pasaules kaŗš, smaga ekonomiskā depresija, Otrais Pasaules kaŗš, Vjetnamas kaŗš, 9/11, Irākas un Afganistānas kaŗi un cīņa pret terorismu, kas turpinās vēl šodien. Caur šo visu Dievs ir pasargājis un svētījis šo zemi, ka ASV joprojām ir spēcīgākā un bagātākā valsts pasaulē. Bet, tomēr, arī šodien mums, šeit ASV, kā toreiz

Bean Hollow jūrmala, Kalifornijas krastā, netālu no Pescadero pilsētiņas

Foto: Hari Panicker on Unsplash

senajam Israēlam, kā to apliecina psalmists, mums ir jāatzīst savi grēki un jāmeklē Dieva žēlastība un piedošana. Traģiski ir tas, ka politiskā laukā šodien šeit ASV valda lielas nesaskaņas, tā ka labā un kreisā spārna politiķi vairs nespēj sarunāties. Šodien daudziem vārds “sadarbība” ir ar nodevības pieskaņu. Tāda nostāja var nest tikai traģiskas konsekvences. Ko nesīs nākotne? Par Israēla nākotni lūdza Psalmists. Par ASV nākotni lūgšim mēs šodien!

II.

Astoņdesmit piektā Psalmā otrā daļa, no 9.-14. pantam, sākas ar psalmista liecību: *“Es klausīšos ko Dievs Tas Kungs runā, jo Viņš sola mieru un svētību savai tautai un saviem svētajiem, ja vien tie tikai atkal nekrīt neprātā.”* (Psalm 85:9) Psalmists skaidri saka, ka miers un svētība nāks tautai tad, kad tā paklausīs Dievam. Psalmista vārdi, kā visi Bībeles vārdi, runā uz mums šodien. Dievs caur savu Svēto Garu apgaismo šos vārdus mūsu prātiem. Psalmista vārdi, mums māca, ka Dievs vēlas, lai mēs dzīvojam kā Viņa ļaudis. Psalmista vārdi, kas ir Dieva vārdi, māca par to, kāda dzīve iezīmē tautu, kuŗa ir paklausīga tam Kungam. Pirmais ko Dievs sagaida no tautas, kuŗa teicas pielūdzam Viņu, ir žēlsirdība. Mēs lasām: *“Ka žēlastība un uzticība lai sastopas, taisnība un miers lai skūpstās.”* (Psalm 85:11) Psalmists zina, ka Dievs, kuru Israēla tauta pielūdz, ir žēlīgs Dievs. Vecās Derības Dievs ir tas pats Dievs, kurš mums atklājas Jaunajā Derībā. Psalmista pirmie vārdi šajā Psalmā ir: *“Tu ak Kungs, esi apžēlojies par Savu zemi!”* (Psalm 85:2) Dieva žēlastība atklājās, kad Viņš tautu atbrīvoja no verdzības Ēģiptē un to aizveda uz apsolīto zemi. Vēlāk tautas vēsturē Dieva žēlastība parādījās, kad Viņš tautu atbrīvoja no Bābeles gūsta. Dieva žēlastība pret jūdu tautu sagaida uzticību no tās pilsoņiem. Tāpat tas ir ar katru tautu, gan ar Amerikas Savienotām Valstīm, gan ar Latviju. Dieva žēlastība gaida pilsoņu paklausību Viņam un Viņa likumiem.

Dievs ir svētījis šo zemi! Tā tas parādās dziesmā: *America the Beautiful* kurā ir šie skaistie vārdi: Amerika, Amerika, Dievs ir izlējis Savu žēlastību pār šo zemi un vainagojis tevi ar labumu un brālību no

jūras līdz mirdzošai jūrai [*America, America, God shed His grace on thee, and crowned thy good with brotherhood from sea to shining sea.*] Šīs dziesmas autore Katrīna Lī Beitsa [*Kathrin Lee Bates*] sarakstīja to 1904. gadā. Viņa bija mācītāja meita un angļu valodas profesore Wesley koledžā, Massachusetts štatā. Viņa šajā dziesmā arī uzsver, ka ir lietas tautas dzīvē, kuŗas labojamas, tā rakstīdama: Amerika, Amerika, Dievs ir šķīstījis tevi no katra pāluma, Stiprini sirdi savaldībā! Tava brīvība ir likums! Lai Dievs dara tīru zeltu, Lai veikums viss ir cēls un guvums dievišķīgs.. [*America, America God mend thy every flaw. Confirm thy soul in self-control, Thy Liberty in Law. America, America May God thy gold refine, Till all success be nobleness And every gain divine!*] Dievs ir bagātīgi svētījis šo zemi, un tādēļ Dievs arī sagaida, ka tautas dzīvē tiks cienīti Viņa likumi. Dievs vēlas, lai brīvība un likumība ietu roku rokā, kā to savā dziesmā saka Katrīna Lī Beitsa [*Kathrin Lee Bates*].

Nākošais kontrasts, kas dzejiski izteikts šajā 85. Psalmā, kuŗu apceŗam, ir ka: *“taisnība un miers skūpstās”*. Mums pazīstams ir sauklis: Nav taisnības, nav miera [*“No justice no peace!”*] Tautas dzīvē var valdīt miers tikai tad, ja valda taisnība. Tā tas bija tad, kad Anglijas netaisnā rīcība pret Amerikas kolonijām izsauca Revolucionāro karu un noveda pie ASV neatkarības. Ja notiek tā, kā sludina taisnības pravietis Amoss, ka tiesas spriedumi ir nopērkami, tiesa tiek pārvērsta vērmelēs, un taisnība sadrūp putekļos. Tad nāk nemiers un posts. Israēla tautas desmit ziemeļu ciltis tika iznīcinātas un pazuda no vēstures skatuves, jo tās neņēma vērā praviešu brīdinājumus. Kur valdnieki un valdība nemeklē taisnību savas tautas pilsoņiem, tur agrāk vai vēlāk nāk posts!

Psalmists saka, kā sākumā minēts: *“Taisnība staigās tā Kunga priekšā un ņems Viņa soļus sev par ceļa rādītāju.”* (Psalm 85:14) Kur valsts dzīvi iezīmē tas, ko Amoss sludina par bagātām sievietēm Israēlā: *“Jūs Bāšanas govīs, kas jūs esat Samarijas kalnos, nodarāt pāri trūcīgajiem, nomācat nabagos un sakāt pastāvīgi saviem vīriem “Dodiet šurp, lai varam dzīrot!”* (Amos. 4:1) - tur var nākt tikai

nemiens un posts. Tur, kur citi nopelna vienā stundā tik daudz, ko citur nevar nopelnīt visā viena gada laikā, tur miers ilgi nepastāvēs. Īslaicīgi var likties, ka netaisnība un izvirtība zeļ. Bet kā Israēla tautas dzīvē, tā katras tautas un sabiedrības dzīvē, tas ilgi nepastāv.

Tādēļ, atzīmējot šogad ASV neatkarības dienu, lai paklausām psalmista aicinājumam lūgt par mūsu tautu, gan šeit ASV, gan arī Latvijā: *“Parādi Kungs*

savu žēlastību un dāvinī mums savu pestīšanu.” (Psalms 85:8) Kad mēs tā lūgsim, tad notiks, kā Psalmists saka: *“Tas Kungs dos Savu svētību un mūsu zeme dos savus augļus.”* (Psalms 85:13)

ĀMEN

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

NE TIESĀT, BET GLĀBT

Jāņa ev. 3:14-21

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

1) Mūsu šī rīta Rakstu vieta satur laikam vispazīstamāko pantu visā Bībelē: ***Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu Vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.*** (Jāņa ev. 3:16) Nākošais pants, kaut nebūdam tik pat pazīstams, tomēr ir tik pat svarīgs: ***Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai tas pasauli TIESĀTU, bet lai pasaule caur Viņu tiktu GLĀBTA.*** (Jāņa ev. 3:17) Dievs, kāds mums atklājās Bībelē nav bargs tiesnesis, bet mīlestības Tēvs. Tāds Viņš mums atklājas ne tikai Jaunajā Derībā, bet arī Vecajā Derībā. Šī rīta Rakstu vieta runā par vaļa čūsku, kuļu Mozus pacēla tuksnesī, lai to uzlūkojot, grēcīgā Izraēla tauta taptu dziedināta. Visa Vecā Derībā, no cilvēku grēkā krišanas Ēdenes dārzā, satur liecību par Dievu kurš nevēlās cilvēku pazudināt. Angļu valodā atrodam šeit vārdus: *“condemn the world”*. Dievs nenosoda mūs cilvēkus uz nāvi mūsu grēku dēļ, kaut mēs šādu sodu esam pelnījuši. Nē, atkal un atkal Dievs darbojas, lai cilvēci glābtu. Šis glābšanas darbs, protams, sasniedza savu kulmināciju Jēzū Kristū un Viņa krusta nāvē.

Ir ļaudis, kuļi redz Dievu ka bargu Likumdevēju, kuļš meklē katru izdevību, lai cilvēku nosodītu. Bet tāds nav Dievs, kuļš mums atklājas Bībelē, un kuļu mums rāda Jēzus Kristus. Kad cilvēks nepaklausīja Dieva pavēlei neēst no koka Ēdenes dārza vidū, jo no tā ēdot viņš mirtu, Dievs varēja cilvēku uz vietas

nogalināt, iznīcināt. Bet Dievs mīlēja savas radības ‘kronī’ un dod cilvēkiem atkārtotas izdevības atgriezties pie Viņa.

Pirmajā Mozus grāmatā redzam, ka cilvēki, pēc izraidīšanas no Ēdenes dārza atkal nepaklāsa Dievam un novērsās no sava Radītāja. Kad pasaule grēkā un izvirtībā novērsās no Dieva, par to lasām: ***Un Kungs teica: “Es noslaucīšu no zemes visus cilvēkus, ko Es esmu radījis!”*** (Pirmā Mozus gr. 6:6-7) Tomēr atkal atklājās Dieva žēlastība, Viņam izglābjot Nou un visu Noas ģimeni. Tā viscaur Vecajai Derībai, sākot ar Ābrahāmu, kuļam Dievs deva solījumu, ka viņā visas pasaules tautas tiks svētītas, parādās Dieva glābšanas darbs. Ābrahāms ticēja Dievam un Dievs viņa ticības dēļ to svētīja.

2) Mūsu Rakstu vieta, no Jāņa ev. 3:14-21, sākas ar stāstu par notikumu tuksnesī pēc Israēla tautas iziešanas no Ēģiptes, no kurienes Dievs to izveda brīnumainā kārtā. Tomēr neticīgā un nepateicīgā tauta kurnēja pret Dievu. Lasām: ***Tad Kungs sūtīja indīgas čūskas, un tās koda ļaudis un Israēlā nomira daudz ļaužu.*** (4. Mozus gr. 21:6) Tauta griežas pie Mozus meklējot glābiņu un Dievs sola Mozum: ***Taisi sev uguns čūsku un liec to kārts galā. Ja kāds top sakosts, tas lai skatās uz to, un tas paliks dzīvs.*** (4. Mozus gr. 21:8) Tā šajā notikumā Dievs atkal rāda žēlastību savai grēcīgai tautai, kaut

Foto: Aaron Burden on Unsplash

tā nav to pelnījusi. Ļaudīm vienīgi bija jātic Viņa vārdam, ka, uzlūkojot vaŗa čūsku, tie tiks dziedināti. Apustulis Jānis raksta: **Un, kā Mozus čūsku ir paaugstinājis tuksnesī, tāpat jātop paaugstinātam Cilvēka Dēlam, lai ikvienam, kas Viņam tic, būtu mūžīgā dzīvība.** (Jāņa ev. 3:14-15)

Jāņa evaņģēlijs runā par trīs notikumiem Jēzus dzīvē ar apzīmējumu: ‘paaugstināts’. a) Pirmais notikums ir Jēzus paaugstināšana uz krusta Golgātā. Par to lasām Jāņa evaņģēlijā 12:32-33. Jēzus, runādams par šīm trim paaugstināšanām, saka: **Kad Es no zemes tikšu paaugstināts, Es visus vilkšu pie Sevis.** (Jāņa ev. 12:32-33) b) Otrais paaugstināšanas notikums ir, protams, Jēzus paaugstināšana no nāves, dzīvībā, no kapa, dzīvo pasaulē. c) Trešā Jēzus paaugstināšanā ir Viņa debesbraukšana. Jēzus Kristus paaugstināšana no zemes debesīs, lai atgrieztos pie Tēva. Mūsu rakstu vietā tiek runāts par pirmo paaugstināšanu, paaugstināšanu pie krusta. Bet šai paaugstināšanai var būt spēks mūs

glābt tikai tādēļ ka tā neatdalāmi saistīta ar pārejām divām, ar augšāmcelšanos un debesbraukšanu. Jēzus visus vilks pie sevis kuri ticībā uzlūko Viņa krustu, vilks no nāves dzīvībā, vilks no zemes debesīs. Jēzus Kristus vilks augšup dzīvībā ikvienu kurš tic.

3) Jēzus saka, ka tie, kuŗi tic Viņam, netiks tiesāti, bet,, kas netic, tas jau ir notiesāts, jo nav ticējis Dieva Vienpiedzimušā Dēla Vārdam. (Jāņa ev.3:18) Kas ir šis Vārds? Tā ir liecība, ka Jēzus Kristus ir miris par mūsu grēkiem, miris mūsu vietā, Golgātas kalnā. Tas ir aicinājums atzīt mūsu grēkus un izsūdzēt mūsu grēkus, saņemot grēku piedošanu. Apustulis Jānis raksta savā Pirmā vēstulē: **Ja atdzīstamies savos grēkos, tad Dievs ir uzticams un taisns mums piedot grēku un šķīstīt mūs no visas netaisnības.** (I Jāņa ev. 1:9)

Neticīgais cilvēks jau ir notiesāts, jo neticīgais nav atsaucies uz vārdu, kuŗu Dievs runājis. Ārsts saka pacientam: “Tev ir dzīvību apdraudoša infekcija, tev jāņem šīs zāles, lai tu dzīvotu.” Ja pacients netic ārsta vārdiem un zāles neņem, tas jau ir notiesāts uz nāvi šīs neticības dēļ. Ārstst nav pacientu notiesājis uz nāvi. Pacienta neticība ārsta vārdiem nes viņam nāvi. Pacienta nepaklausība ārsta vārdiem nes viņam nāvi. Jēzus Kristus ir lielais Ārsts. Patiesi grieķu vārds: “Soter” lietots Jaunajā Derība, nozīmē, gan Ārsts, gan Glābējs. Jēzus Kristus nes glābšanas vēsti ikvienam cilvēkam. Ikviens, kuŗš tic šai vēstij, tiek ievests dzīvības valstībā. Jēzus Kristus nav nācis pasaulē, lai nosodītu, lai piespriestu nāves sodu neticīgiem. Patiesi neticīgais pats sev piespiedis nāves sodu savas izšķiršanās dēļ, nepaklausot tam vārdam, kuŗu Dievs caur Jēzu Kristu ir runājis un joprojām runā uz cilvēci.

Ir ļaudis, kuŗi jautā: “Kā Dievs var būt tik nežēlīgs, notiesādams cilvēku uz pazušanu?” Atbilde ir:- ka Dievs nevienu šādi nenosoda. Jēzus Kristus ir nācis pasaulē, ne lai Viņš pasauli tiesātu, bet gan lai pasaule caur Viņu tiktu glābta. (Jāņa ev. 3:17) Dievs ir darījis visu, sākot ar Ādamu un Ievu, lai aicinātu nepaklausīgo cilvēku atpakaļ pie Sevis. Dievs, Jēzu Kristū, ir ienācis mūsu pasaulē, Jēzus Kristus ir miris

visšausmīgākajā nāvē, kādā cilvēkam iespējams mirt, lai mūs, kas Viņam ticam kā Pestītājam, ivestu mūžīgās dzīvības valstībā. Lūiss (C. S. Lewis), pasaulslavenais autors, teologs un profesors, reiz rakstīja, ka Dievs ar varu nevienu nepiespiež ticēt. Protams ticība pēc definīcijas ir brīvprātīga. Ticēt nozīme brīvprātīgi izšķirties: kaut ko pieņemt kā patiesību. Lūiss (C. S. Lewis) raksta, ka tiem cilvēkiem, kuri visu mūžu ir sacījuši: “Es Dievam neticu, man Dievs nav nekādā ziņā vajadzīgs”, šādiem cilvēkiem Dievs saka,: **“Lai notiek pēc tava prāta.”** Tādiem cilvēkiem nav vietas tā Kunga valstībā. Tādi cilvēki ir nosodījuši paši sevi, izteikuši tiesas spriedumu paši pret sevi.

Mācītājs. Dr. Uldis Ukstiņš
2022. gada 18. maijā

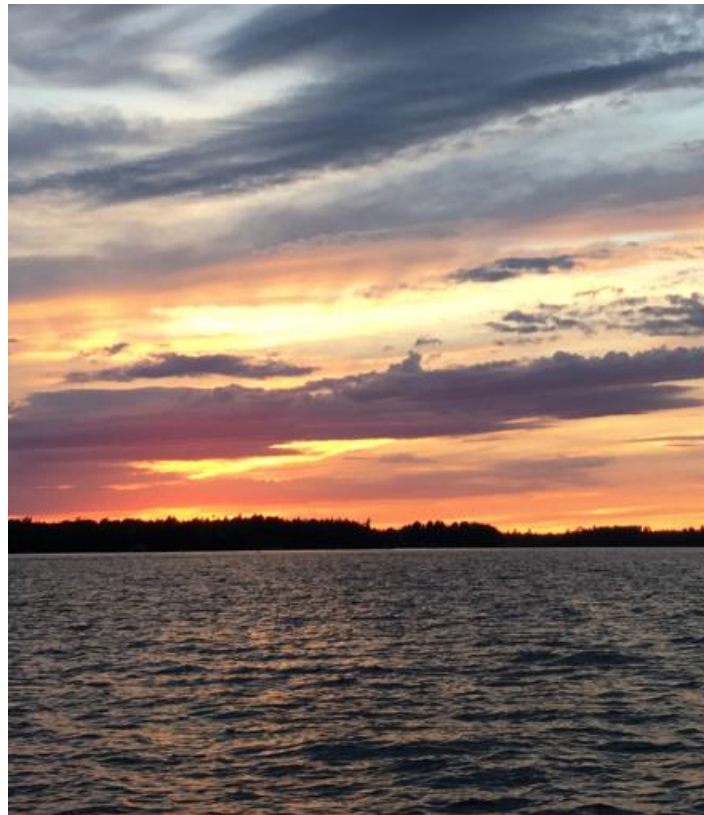

Foto: Pēteris Aļļe

KAS IR, BIJA UN NĀK VISUVALDĪTĀJS

Atklāsmes grāmata 1:4-8

māc Dr. Uldis Ukstiņš

I

Aprīļa beigās saņēmu pastā uzaicinājumu uz Atklāsmes grāmatas apceri. Šis uzaicinājums nebija tieši man, bet bija adresēts: ‘Resident’. Apceramā tēma ir: *“Signs of The Second Coming - The Book of Revelation predicts our world today.”* Uzaicinājumā bija rakstīts, ka notiks deviņas lekcijas, un runātājs būs *Joshuan*. Uzaicinājumā tas netika teikts, bet viņš ir: *Bucks County Seventh Day Adventist Church* mācītājs.

Kad pasaulē valda nemiers, neziņa, un nāves eņģelis pārstaigā zemi, tad daudzus tas izaicina sniegt šādas lekcijas. Šajā laikā *Covid-19* pandēmija pasaulē prasījusi vairāk kā sešus miljonus dzīvību un Savienotajās Valstīs - vairāk kā miljonu dvēseļu. Šausmīgais un brutālais kaŗš Ukrainā un Krievijas draudi par atom-ieroču lietošanas iespējamību, liek mūsu sirdīm nodrebēt bailēs. Viss tas liek domāt, ka pēdējās dienas varbūt ir tuvu klāt nākušas. Bīstamos

laikos daudzi ir centušies atrast Jāņa Atklāsmes grāmatā norādījumus uz notikumiem viņu dienās. Zinām, ka daļa no Latvijas baptistiem, bēgot no ‘sarkanā pūķa’, pēc Pirmā pasaules kaŗa aizceļoja uz Brazīlijas mūža mežiem, lai tur gaidītu Jēzus Kristus Otro atnākšanu, lai tur sastaptu Kristu, Viņam atgriežoties uz šo pasauli.

Ticu, ka mums visiem ir pazīstams vārds: Hals Lindsejs (Hal Lindsey) [*Harold Lee Lindsey*]. Viņš ir sarakstījis daudzas grāmatas par Kristus Otro atnākšanu. Vispazīstamākā no tām ir viņa pirmā grāmata: *“The Late Great Planet Earth”* (Pēdējā vēlīnā, lielā planēta Zeme), sarakstīta 1970. gadā. Tajā Lindsejs pareģoja, ka nākošos piecos gados būs Kristus Otra atnākšana un pasaules beigas. Kad tas nenotika, tad Lindsejs sarakstīja jaunu grāmatu. Tā gandrīz katros piecos gados viņš ir izdevis jaunu grāmatu. Bet Jēzus savas dzīves dienās sacīja, ka nevienam nav zināma diena un stunda, kad Kristus

nāks atkal. Vienīgi Dievam Tēvam zināma šī diena. Atklāsmes grāmatā mums nav jāmeklē nekas tuvāk par mūsu dienu notikumiem, jo tie tur nav atrodam, bet mēs tur varam dzirdēt skaidro mācību, ka Dievs valda, ka Dievam pieder pēdējais vārds, un nākotne ir Viņa rokās. Mēs kā ticīgie skaidri zinām, kā to māca Jaunā derība, ka reiz nāks diena, kad būs jaunas debesis un jauna zeme, kur taisnība mājos. Mums katram ticīgam personīgi, Kristus Otrā atnākšana ir tik tuvu, cik tuvu ir mūsu nāves diena. Kad pamodīsimies no nāves miega, tad mēs Dieva soģa krēsla priekšā sastapsim Kristu, lai Viņam atbildētu par visu to, ko, miesā būdami, esam darījuši. Pēc tam, tie, kas esam Kristum ticējuši, ieiesim Dieva mūžīgajā valstībā.

II.

Bībelē mums dota Jāņa Atklāsmes grāmata, ne lai tajā censtos atrast mūsu dienu notikumus, bet gan lai mēs pakļautos Dieva vadībai. Viņš ne tikai valda pār šo pasauli, pār šo mazo Zemes lodi, uz kuras mēs dzīvojam, bet valda arī pār visu plašo kosmosu. Dievs valda pār cilvēka prātam neaptveramo pasaules telpu. Tā satur miljardiem galaktiku, un katra no tām sastāv no miljardiem zvaigžņu, ap kurām riņķo neskaitāmas planētas. Tikai kādas 5000 no tām astronomi ir varējuši pamanīt. Dievs valda no mūžības uz mūžību, ne tikai laikā, kurā pastāv šī mūsu planēta, šī mūsu Saules sistēma. Dieva valdīšanas laikam nav robežu! Mēs lasām Viņa vārdos: *“Es esmu A un O, saka Kungs Dievs: kas ir, kas bija un kas nāk – Visuvaldītājs!”* (Atkl. 1:8)

Mūsu apceņamā Rakstu vieta sākas ar liecību: *Jānis, septiņām draudzēm Āzijā, žēlastība jums un miers no Tā kas ir, kas bija un kas nāk.* (Atkl. 1:4:c) Jēzus Kristus, viens ar Dievu, IR. Viņš nepieder pagātnei, kaut pagātnē *“.. Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū..(Jāņ.1:14a).* Viņš šodien ir šeit, un ir visur šajā pasaules telpā. Par Dievu, un tādēļ par Kristu, sakām angļiski, ka Viņš ir: *[omnipresent]* (latv.Visurklātesošs). Tas nozīmē ka Dievs ir visur klāt. Viņš ir visur, ne tikai uz šīs mazās Zemes lodes. Viņš ir visur, mūsu prātiem neaptveramā pasaules telpā. Viņš ir visur, un ne tikai kā daļa no šīs pasaules telpas, bet Viņš ir aiz un pāri tai. Viņš ir visuma Radītājs!

Četrdesmit dienas pēc Lieldienām, pēc Savas augšāmcelšanās, Jēzus atstāja šo pasauli, lai atgrieztos pie sava Tēva Debesīs. Bet Dievs patiesi nekad nav atstājis šo pasauli. Kristus savā apskaidrotajā miesā atstāja šo pasauli, bet Svētā Garā Viņš ir ar mums ikdienas. Viņš nāk caur Savu Garu, lai mājotu ikvienā ticīgajā. Viņš nāk svētīt, mācīt un pasargāt savus ļaudis. Jēzus Kristus, būdams viens ar Dievu Tēvu, ir šeit, - šodien un tagad, ar mums. Viņš bija pieņēmis Cilvēka miesu un ar Savu miesas augšāmcelšanos liecināja, ka pieņemot Viņu, mēs arī reiz celsimies no nāves, no kapa, lai būtu kopā ar Viņu mūžīgi. Tā lasām Vēstulē Ebrejiem: *Bet tā kā bērniem ir asinis un miesa, tad arī Viņš tāpat to ir pieņēmis, lai ar nāvi iznīcinātu to, kam nāves vara, tas ir velnu. Un atsvabinātu visus, kas nāves baiļu dēļ bija verdzībā.* (Ebr. 2:14-15) Mūžīgais, kosmiskais Kristus ir ar mums tagad, un būs ar mums katru dzīves acumirkli, visos laikos. Baznīcas tēvs Anselms reiz rakstīja par Dievu: *Tu nebiji vakar un Tu nebūsi rīt, bet vakardien, šodien un rītdien Tu esi. Jo Tu esi!*

Dievs Tēvs, Dievs Dēls un Dievs Svētais Gars ir un bija. Nav tāda laika, kad Dievs Tēvs, Dievs Dēls un Dievs Svētais Gars nebija. Viņi bija pirms pasaules telpas radīšanas. Lasām Bībeles sākuma vārdus: *iesākumā Dievs radīja debesis un zemi.* (1. Moz. 1:1) Dievs bija pirms iesākuma. Viņam nav nedz sākuma, nedz gala. *Par Jēzu Kristu apustulis Jānis raksta: Caur Viņu viss radies un bez Viņa nekas nav radies, kas ir.* (Jāņ. 1: 3) Dievs IR! Viņš ir pāri laikam un pāri telpai. Kā reiz teologs Pauls Tilihs (*PaulTillich*) rakstīja: *“Dievs ir: “The Eternal Now”.* (Mūžīgā Tagadne) Mūsu cilvēciskiem prātiem tas ir neaptverami, jo mēs piederam laikam un telpai, un mēs nekādā ziņā nespējam tiem pacelties pāri. Mūsu dzīves laiks zemes virsū ir ierobežots ar gadu desmitiem un ja kāds ļoti spēcīgs ar dažiem gadiem pāri simtam. Dievs IR, BIJA UN NĀK!

III.

Dievs Jēzū Kristu nāks pie mums atkal. Tas ir, par ko runā visa Jāņa Atklāsmes grāmata: *“Redzi Viņš nāk uz padebešiem un Viņu redzēs katra acs, Un tie kas viņu dūruši; par Viņu vaimanās visas zemes ciltis. Jā! Āmen!* (Atkl. 1:7) Atklāsmes grāmatas centrālā

liecība ir, ka Jēzus Kristus nāks atkal! Kad Jēzus pie debes-braukšanas atstāja šo pasauli, lai atgrieztos Debesīs pie Tēva, eņģeļi mācekļiem liecināja: *“Galilieši, ko jūs stāvat, skatīdamies uz debesīm? Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums Debesīs - tāpat nāks, kā jūs redzējuši Debesīs aizejam.”* (Apust. d. 1:11) Savā pirmajā atnākšanā Jēzus piedzima, kā visi bērni dzimst, no mātes miesām; izņemot, ka Viņa piedzimšana bija Brīnums, jo Viņam nebija miesīga tēva. Jēzum Kristum piedzimstot, Dieva mūžīgais Vārds tapa miesa! Vēstulē Ebrejiem lasām: *“..Kā bērniem ir asinis un miesa, tad arī Viņš tāpat to ir pieņēmis..”* (Ebrejiem 2:14a) Jēzus Kristus bija visās lietās mums līdzīgs, tikai bez grēka. Viņš juta visas mūsu cilvēciskās sāpes un slāpes. Viņš piedzīvoja visas mūsu cilvēciskās emocijas: dusmas, priekus, bēdas un bailes. Jēzus Kristus bija viens ar mums, bet arī ir viens ar Dievu Tēvu. Viņš ir pilnīgs Cilvēks un pilnīgs Dievs.

Par Jēzus Kristus pirmo atnākšanu mēs lasām mūsu Rakstu vietā: *“Jēzus Kristus, kas ir Uzticīgais Liecinieks, mirušo pirmdzimtais, zemes ķēniņu Valdnieks. Viņš, kas mūs mīlējis, kas mūs ar Savām Asinīm atsvabinājis no mūsu grēkiem.”* (Atkl. 1:5) Jēzus Kristus pieņēma mūsu asinis un miesu, lai mūs, ar Savām izlietajām Asinīm krusta nāvē, atsvabinātu no mūsu grēkiem. Viņš, nevainīgais Dieva Jērs, lēja Savas asinis pie krusta koka Golgātā, lai Viņa Asinis šķīstītu mūs no visiem mūsu grēkiem. Ticībā uz Viņu un Viņa upura nāvi, mēs saņēmām grēku piedošanu un mūžīgo dzīvošanu. Viņš ir: *“mirušo pirmdzimtais”!* Viņš cēlās no nāves, no kapa, kā pirmais no augšām-cēlušiem, pārveidotā, apskaidrotā, Debess miesā. Viņš nāks laiku beigās kā ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs - zemes ķēniņu Valdnieks, nodibinādams Dieva mūžīgo valstību.

Kādā ziemsvētku dziesmā mēs dziedam ka Jēzus ienāca mūsu pasaulē: *“Caur zvaigžņu segas krokām, no aizmūžiem, no citas pasaules.”* To ko sakām par Viņa pirmo atnākšanu, tāpat varam arī sacīt par Viņa Otro atnākšanu. Laika noslēgumā, Savā augšāmceltajā, apskaidrotajā miesā, Jēzus Kristus atgriezīsies mūsu pasaulē atkal: *“Caur zvaigžņu segas krokām, no aizmūžiem, no citas pasaules.”* Viņš nāks, nesot jaunas debesis un zemi, kur taisnība

valdīs. Savā Otrajā atnākšanā Jēzus Kristus nenāks, lai piedzimtu kā zīdains. Nē, Viņš nāks caur padebešiem, visiem redzams. Viņš nāks pielikt punktu grēka laikmetam un grēcīgam cilvēkam.

Gan pie Savas pirmās, gan arī pie Savas Otrās, atnākšanas Jēzus Kristus nāk: *“no aizmūžiem... no citas pasaules”.* Viņš nāk no citas eksistences dimensijas, kuru populārā valodā apzīmējam kā Debesis. Kristu, kurš ir viens ar Dievu Tēvu un Dievu Svēto Garu, nesaista nedz laiks, nedz telpa, jo Viņš stāv pāri laikam un pāri telpai. Pie savas Otrās atnākšanas Viņš atkal atgriezīsies laikā un telpā, tāpat ka Viņš ienāca laikā un telpā, Savā pirmajā atnākšanā - kad Vārds tapa miesa, lai mājotu mūsu vidū. Dažus norādījumus uz to, kā tas būs, simboliski apraksta Jāņa Atklāsmes grāmata – Dieva Garam apustuli Jāni inspirējot, Kristum viņu uzrunājot, Tā Kunga dienā.

IV.

Jēzus Kristus ir ar mums ikdienas caur Svēto Garu, kuŗš nāca mājot mūsos, kad pieņēmām Viņu kā savu personīgo Pestītāju. Kristus ir arī ar mums caur pārējiem draudzes locekļiem, kuŗus piepilda Dieva Svētais Gars. Gars pilda, vada, un veido Kristus draudzi. Mūžīgais Kristus ir aiz un pāri šai redzamai un taustāmai pasaulei. Viņš ir šajā pasaulē caur Savu Garu, caur Svēto Garu. Svētais Gars mūs uzrunā ikdienas, rādot ceļu, kuŗš mums jāstaigā. Svētais Gars inspirēja Bībeles autorus un apgaismo mūsu garu saprast to, ko atrodam Svētajos Rakstos.

Kad apustulis Jānis runā par Dievu, viņš saka: *“Žēlastība un miers, no tā kas IR...”* Viņš runā par Dievu kurš ir no mūžības uz mūžību. Viņš runā par Dievu kurs šodien IR ar mums caur Svēto Garu Trīsvienības trešajā personā. Atklāsmes grāmatas beidzamās nodaļas beigās lasām: *“Un Gars un līgava saka:” Nāc!”* *Un kas to dzird lai saka:” Nāc!”* *Kam slāpst, lai nāk; kas grib, lai ņem dzīvības ūdeni bez maksas.”* (Atkl. 22:17) Gars un līgava, tas ir: draudze, aicina pie dzīvības ūdens, tas ir: pie Dieva Vārda, lai mēs to baudām. Tas ir, lai mēs Bībeli lasām un pēc tā, ko esam lasījuši arī dzīvojam!

Svētais Gars, Trīsvienības trešā persona - ir tas, kuŗš veido mūsu dzīves šodien kā Jēzus Kristus

sekotājiem, Viņa draudzes locekļiem. Svētais Gars ir tas, kurš mums atklāj mūžīgo Dievu kā mīlestību. Gars pilda mūsu dzīves kā ticīgos ar Saviem augļiem, kuŗu pamatā ir mīlestība. Šī mīlestība atklājas pārējos Gara augļos: priekā, mierā, pacietībā, labprātībā, lēnprātībā, uzticībā, laipnībā un atturībā. (Galat. 5:25) Cik traģiski, ka ir daudz tādu, kuŗi gan sakās esam Jēzus Kristus sekotāji un Dieva Tēva pielūdzēji, bet kuŗu dzīvēs tomēr neparādās šie Svētā Gara augļi. Taisni pretēji, viņu dzīves iezīmē: neiecietība, nicināšana, pat naidis pret līdzcilvēkiem, sevišķi pret ļaudīm no citām rasēm, tautībām, ticībām un ar atšķirīgu etnisko izcelsmi.

Dievs ir mūžīgā mīlestība! Dievs IR ar mums šodien caur Svēto Garu. Dievs BIJA ar mums cilvēkiem Jēzū Kristū, kuŗš dzima Betlēmē, mira Gulgātā un cēlās no kapa jaunā apskaidrotā miesā. Dievs NĀK pie mums laika beigās ar Kristus Otro atnākšanu, Šis Dievs, kuŗš ir, bija un nāk, ir mīlestība. Tie, kuŗi pieder Kristum, dzīvo mīlestībā. Apustulis Jānis savā pirmajā vēstulē raksta skaidri: *“Mēs esam atzinuši un ticam mīlestībai, kas Dievam ir uz mums.*

Dievs ir mīlestība, un kas paliek mīlestībā, tas paliek Dievā un Dievs viņā. Ar to mīlestība ir pie mums kļuvusi pilnīga...” (I Jāņ. 4:16-17a) Dievs IR mīlestība! Dievs BIJA mīlestība Jēzū Kristū, tik ļoti pasauli mīlēdams, ka Savu vienpiedzimušo Dēlu sūtīja mūsu pasaulē, lai Viņš mirtu mūsu vietā, glābdams tevi un mani no mūžīgas pazušanas. Dievs NĀK pie mums mīlestībā! Apustulis Jānis tā raksta: *“Mums ir droša pašāvēība tiesas dienā, jo kāds Viņš ir, tādi arī esam mēs.”* (I Jāņa 4:17b)

Dievs ir mīlestība! Ja mēs mīlam Viņu un tuvāko, tad mums ir droša pašāvēība, ka, stāvot Kristus soģa krēsla priekšā, atbildot par visu, ko miesā būdami esam darījuši, tiksīm atrasti cienīgi ieiet Viņa mūžīgajā valstībā, tās mīlestības dēļ, ko Viņš mums atklājis Jēzū Kristū. Kas IR! Kas BIJA! Kas NAK!- mīlestības Dievs, mūs uzrunā šodien, sakot: *“ Es esmu Alfa un Omega... Visuvaldītājs!”*

Mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš

FILADELFIJAS DRAUDZES DIEVKALPOJUMS UN DIRIĢENTES JUBILEJA

māc Dr. Uldis Ukstiņš un Ruta Ķeris

Kopš Filadelfijas draudze pārdeva savu dievnamu 2021. gada septembrī, draudze ir pulcējusies saviem dievkalpojumiem locekļu mājās: Guntas Plostnieces, Ainas un Ģirta Stūrmaņu un Ērikas un Nicholas Stūrmaņu mājās. Dievkalpojumi notiek vienreiz, vai divreiz mēnesī. Svētdienās kad nenotiek Filadelfijas draudzes dievkalpojumi, draudzes locekļi ir aicināti piedalīties kaimiņu draudzes, Bukskauntijas draudzes, dievkalpojumos. Vairākkārt svētku dievkalpojumi ir notikuši kopīgi abām draudzēm.

Svētdien, 29. maijā: *“Memorial Day”* nedēļas nogalē noturējām dievkalpojumu Ģirta un Ainas Stūrmaņu mājās. Pirmoreiz pēc mūsu dievnama pārdošanas Bukskauntijas draudze pievienojās mūsu dievkalpojumam, jo bijām aicinājuši viesi runātāju, Dr. *Manfred Brauch*. Dr. M. Brauchs kādreiz bija *“Eastern Baptist”* teoloģiskā semināra, tagadējā: *“Palmer”* teoloģiskā semināra prezidents.

Viņš ir tuvs draugs Guntai Plostniecei un kad viņa tam stāstīja par mūsu draudzes māju dievkalpojumiem, Dr. M. Brauchs izteica interesi ņemt kādā no tiem dalību. Tā Filadelfijas draudze uzaicināja viņu runāt 29. maijā. Tā kā pulcējās kopa abu draudžu locekļi, dievkalpojumā bija vairāk dalībnieku, kā tas ir parasts.

Dr. M. Brauchs runāja, protams, angļiski, jo dievkalpojumā piedalījās ģimeņu locekļi, kuŗi nerunā latviski. Viņa svētrunas virsraksts bija: *“Transformed into Good News People,”* apercerot Pāvila vēst. romiešiem 12:1-18 un Pāvila 2. vēst. korintiešiem 3:17-18. Savā runā Dr. M. Brauchs uzsvēra to, ka mēs kā kristieši ticam, ka neesam pakļauti likteņa varai, savās dzīves vienmēr vaŗam palikt tādi, kādi esam šodien. Dievs caur Svēto Garu ienāk mūsu dzīvēs, un dod mums spēku tapt Kristum līdzīgiem. Jēzū Kristu mēs topam: *“jauni*

Draudzes priekšnieks Ģirts Stūrmanis sveic jubilāru

Foto: Benita Ukstiņa

radījumi”.

Kopdziesmas dievkalpojumā dziedāja gan angļu, gan latviešu valodā. Dalībnieku lūgšana tika izteikta vienā no dziesmām: *“Nāc Svētais Gars, lai sirds man jauna kļūst. Un cauri tai lai Jēzus asins plūst. Es vēlos mīlēt tā kā Jēzus mīl. Es vēlos būt kā Jēzus vienmēr dzīvs.”* (George Croly, tulk. Rudīte Losāne)

Pēc dievkalpojuma, kā vienmēr, ir sadraudzības brīdis. Šoreiz tas ir vienreizējs, jo sveicam Guntu Plostnieci viņas jubilejā. Viņa mums visiem pazīstama kā izcila mūziķe, ALBA koru apvienības priekšiece un vairāku koru diriģente. Plašāku ieskatu viņas muzikālajā gaitā dod viņas māsa Ruta Ķeris savā sveicienā no ALBA Koru apvienības (- tas seko šim rakstam.). No Apvienības Guntu sveicina Apvienības priekšsēdis, māc. Dr. Uldis Ukstiņš un no Filadelfijas draudzes sveicienu nodod draudzes priekšnieks Ģirts Stūrmanis. Rakstisku sveicienu sūtījusi Sv. Jāņa ev. lut. draudzes priekšiece Ruta Ore. Sveicam jubilāri ar dziesmu un gardu latvisku torti, ko cepusi profesionāla beķere Inta Grunde. Varam baudīt arī jubilejas kliņģeri, ko cepis Bukskauntijas draudzes kora diriģents Ralfs Augstroze, un gardus pīrāgus no Intas (Stūrmanes)

Stepanik. Paldies nākas nama mātei Ainai Stūrmanei, kuŗa rūpējās par bagātīgu mielasta galdu.

Laiks bija skaists un saulains! Visu sirdis pildīja pateicība par Guntas uzticīgo kalpošanu mūsu latviešu baptistu saimē un plašākā latviešu un amerikāņu sabiedrībā. Novēlam Guntai Dieva svētību un vadību visā turpmākajā dzīves gaitā!

Mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš

Sveiciens Guntai Plostnieci no ALBA koru Apvienības

Amerikas latviešu baptistu Koru apvienības vārdā man ir tas gods un privilēģija apsveikt Guntu viņas dzimšanas dienā. Mana māsa Gunta ir bijusi ALBA Koru apvienības vadītāja no 1989. gada, tātad šo amatu ieņēmusi jau 33 gadus ilgi. Viņa ir ļoti cienīta un respektēta mūziķe un diriģente. Viņa ir ilggadīgi diriģējusi: “Filadelfijas koncertkori” un arī operas kori: “Koncertu OPERA, Filadelfija”. Viņa ir talantīga vokāliste, koncertu pavadītāja un mūzikas kritiķe. Gunta ir dibinājusi ļoti sekmīgo sieviešu ansambli: “Melodija”. Astoņdesmitajos un deviņdesmitajos gados: “Melodija” ir dziedājusi daudzās vietās Amerikā, pat arī slavenajā: “Carnegie Recital Hall” Ņujorkas pilsētā. Kopā ar: “Melodiju” vairākkārt solo partijas ir izpildījis Guntas brālis, Gatis Ķeris. Viņa ir nodibinājusi tā apzīmēto: “Jauniešu kori,” kas daudzus gadus ir dziedājis ALBA Koru apvienības Dziesmu dienās, blakus Dziesmu dienu korim.

Gunta ir izveidojusi ciešas saites ar korim un mūziķiem daudzās vietās pasaulē. Viņa bieži ir bijusi viena no diriģentiem “Vispārējos latviešu dziesmu svētkos: ASV un Kanādā, kā arī Dziesmu svētkos Latvijā. Šajā gadā viņa būs viena no virsdiriģentiem “Vispārējos dziesmu svētkos” Mineapolē. Gunta ir izveidojusi ciešas mūzikas saites arī ar Latviju. Viņa ir saņēmusi: “Pasaules brīvo latviešu kultūras fonda” godalgu un 2005. gadā, Latvijas valdības: “Zelta krustu, par savu darbu Latvijas mūzikas labā. Viņas nopelns ir tas, ka pazīstamais: “Rīgas zēnu koris” dziedāja Filadelfijas latviešu baptistu draudzes dievnāmā. Šis koncerts saistīja pārplūstošu audienci!

Gunta Plostniece diriģē Dziesmu dienas kori Kalamazū

Foto: Nikolai Murphy

Gunta ir bijusi aktīva arī amerikāņu mūzikālos pasākumos. Viņa apmācīja kori: *“The Crossings”*, kas ieguva slavenu: *“Grammy”* godalgu, kad tas mēģināja latviešu valodā uzstāties ar komponista Ērika Ešenvalda dziesmām. Viņa kā latviešu baptistu komponista darbus vairākkārt esam dzirdējuši ALBA Dziesmu dienās. Gunta bieži ir kora diriģente, ērģelniece un soliste *Grace* baptistu baznīcā, *Blue Bell* Pensilvānijā, kur viņa ir arī locekle. Viņa ir izveidojusi ciešas draudzības saites ar Sv. Jāņa ev.

lut. draudzes locekļiem un vispārējo Filadelfijas latviešu saimi. Bieži viņa ir organizējusi koncertus un citus pasākumus Filadelfijas brīvo latviešu biedrībai.

Guntas mīlestība uz mūziku, viņas daudzie sasniegumi un enerģija, ar ko viņa darbojas, ir priekšzīmīga. Mēs pateicamies viņai par ilggadīgo ALBA Koru apvienības vadību un novēlām viņai priecīgu dzimšanas dienu. Lai Dievs viņai piešķir vēl daudzus ražīgus dzīves gadus muzikālajā pasaulē!

Ruta Ķeris

Dziesmu dienas koris Bukskauntijā 2015. gadā

Foto: Nikolai Murphy

LBDS KONGRESS 2022

„Es un mans nams —mēs kalposim Kungam!”

Enoks Biķis

Pēc triju gadu pārtraukuma, kas bija sakarā ar Covid-19 pandēmijas dēļ noteiktajiem ierobežojumiem, šī gada kongress atkal var notikt klātienē. Iepriekšējos divos gados kongresi notika ‘attālināti’. Rīgas baptistu Mateja draudzes dievnams, kur šogad 21.maijā notiek kongress, jau stundu pirms sākuma pilns ar delegātiem un viesiem. Pieteikti 212 delegāti no 75 draudzēm, bet ieradušies 190 – tātad kongress ir lemttiesīgs. Pieteikts 41 viesis, bet ieradušies 38. Plašajā dievkalpojumu zālē un balkonā visas vietas aizņemtas. Visapkārt draudzīgas tikšanās, sveiceni, intervijas un sarunas. Priekšā uz koŗa paaugstinājuma mūziķi no Rīgas baptistu Āgenskalna draudzes Miķeļa Mārtiņa Maŗa un Anetes Maŗes vadībā. Ievadā viņi izpilda divas dziesmas. Vispirms pazīstamo baznīcas korāli “Teici To Kungu, To Godības Ķēniņu svētu..”- it kā mūzikas ‘fona skanējuma ierāmējumā’ un diezgan steidzīgā

tempā. Pēc tam seko M.M. Maŗa oriģināli sacerētā dziesma “Ja Tas Kungs namu neuzceļ..” ar 127.psalma tekstu. Un tad jau ir pienācis kongresa sākuma brīdis – rīta desmitā stunda. Raitiem soļiem uz paaugstinājuma uznāk Limbaŗu baptistu draudzes mācītājs Mārtiņš Anŗevics, kam jāvada kongresa priekŗpusdienas – svinīgā sēde.

Viņŗ aicina uz paaugstinājuma zāles priekŗā Rīgas baptistu Āgenskalna draudzes mācītāju Edgaru Maŗi, kas saka ievada vārdus par kongresa moto: “Es un mans nams - mēs kalposim Kungam!” (Joz.24:15b).Tā bija ļoti nozīmīga izvēle un izšķirŗanāŗ, ne tikai toreiz, kad tuksneŗa ceļojums bija noslēdzies ar ieeŗanu Apsolītājā zemē, bet tā tas vēl jo vairāk ir arī ŗodien. Izvēle ir trīskārtēja, tā jāizdara katram kopā ar savu *ģimeni*, tāpat tā attiecināma arī uz mūsu *draudzi*, kuŗā mēs esam katrs kā ‘dzīvi akmeņi’, tāpat tā attiecas arī uz mūsu

Kongresaa atklāŗana

draudžu *savienību*. Vārds 'kalpot' daudzkārt tiek lietots nepamatoti, tīri deklarātīvi, un mēs vienmēr neesam uzticami, kādiem mums būtu jābūt. Uzrunas beigās tiekam aicināti apvienoties grēksūdzes lūgšanā, lai pēc tās izlūgtos: "Kungs, piepildi mūs no jauna ar Savu spēku!" Tad, kājās piecēlušies, visi apvienojamies, Latvijas tautas lūgšanā - himnā "Dievs, svētī Latviju!"

Mācītājs Mārtiņš Anševics nolasa sirsnīgos ALBA sveiciena vārdus, ko parakstījis ALBA priekšsēdis mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš.

Mācītājs Mārtiņš Anševics

Īss pārdomu mirklis. Kaut gan šķiet, ka pandēmija aiziet un ir jau pagātnē, tomēr pavasara pumpuri un ziedi atveras lēnām, jo auksti vēji pūš no ziemeļiem un no austrumiem. Ukrainā ir posts un kaŗa dārdi. Zāles priekšā ir LBDS ārmisijas darba vadītājs mācītājs Pēteris Eisāns. Viņš pastāsta par to lielo atsaucību, kādu Latvijas cilvēki parādījuši, palīdzot Ukrainai un bēgļiem no kaŗa, sarūpējot nelaimē nonākušajiem ukraiņiem līdz 80 tonnām ar pārtiku un pirmās nepieciešamības lietām. Tiek pieminēta arī kādas ukraiņietes bēgles liecība, ka viņu visvairāk iedrošinājuši labie vārdi, ne tikai materiālā palīdzība vien. Tiek demonstrēts video, kur ceļā uz Ukrainu redzams LBDS pārstāvis Tomass Šulcs. Izskan frāze: 'Šis nav sprints, bet maratons'. Pēteris Eisāns tikko atgriezies no konferences Polijā, kurā risināti jautājumi, kā labāk palīdzēt kaŗa postā nonākušajiem cilvēkiem Ukrainā.

Vārds tiek dots LBDS Svētdienskolu Apvienības

Estere Roze

vadītājai Esterei Rozei. Runātāja izsaka pateicību tiem svētdienskolotājiem, kuri arī aizvadītajā pandēmijas ierobežojumu laikā nenogurstoši ir turpinājuši darbu ar saviem audzēkņiem 'attālināti'. Jo pieliktās pūles, radošā izdoma un veikums, organizējot bērnu uzmanību, pievēršot to Bībelē aprakstītajiem notikumiem un patiesības atziņām – šis sniegums bērņības periodā ir relatīvi daudz nozīmīgāks un vairāk atmiņā paliekošs, nekā mēs to spējam novērtēt. Ļoti svarīgi ir aizlūgt par svētdienskolu darbību, kā arī bērnus ievadīt lūgšanās. Lūgšanas nekas cits nespēj aizvietot, un nekas tām nevar atņemt spēku. Ir pieejams "Lūgšanu kalendārs," un kādā tā atvērumā lasām lūgšanu: "Svētais Gars, māci man lūgt!" Turpina iznākt tāpat arī citi izdevumi no sērijas: "Labas ziņas bērņiem" un ..labas ziņas visiem.

Par darbu ar jauniešiem LBDS draudzēs runā Jaunatnes Apvienības vadītājs Andrejs Goloborodko. Ne mazāk svarīgi ir rūpēties par jauniešiem LBDS

Jaunatnes Apvienības vadītājs Andrejs Goloborodko

lokā, tos vadot un mācot un par tiem aizlūdzot, kā arī piesaistot jauniešu pasākumos jauniešus 'no ielas', dodot tiem iespējas (arī finansiālas) piedalīties jauniešu nometnēs un pasākumos. Runātājs piemēros no savas pieredzes stāsta par darbu ar jauniešiem. Vadītājam svarīgi ir būt paškritiskam, spēt novērtēt savu rīcību, prasme saskatīt katrā no jauniešiem kaut arī vismazāko pozitīvo tendenci, un ļaut tai Dieva spēkā attīstīties. Ir pārzināti apmēram 600 jaunieši, kas piedalās draudžu darbībā un jauniešu pasākumos, kas ir visai maz, kaut vai, salīdzinot ar svētdienskolēnu kopējo skaitu - 1000. Pavirši uzskatot un novērtējot salīdzinājumā minētos skaitļus, var likties, ka vairāki simti ir palikuši ārpus mūsu redzes lokā. Bet īstenībā tiem visiem ir saistība ar mūsu ģimenēm un draudzēm. Nav tikai jākritizē vien un jānosoda, bet mīlestībā iejutīgi jāpamāca, jāieinteresē, jāaudzina. Kritušajam jāpalīdz piecelties un sākt vēlreiz. Runātājs citē vairākas rindas no 78.psalma vārsēm.

Nauris Graudiņš

Par jaunu draudžu dibināšanu runā sludinātājs Nauris Graudiņš no topošās Rojas baptistu draudzes. Viņš apstājas pie m4 programmas, atsevišķiem "redzējumiem". 'komandu' veidošanas, lomu sadales un darbības veidiem: ticīgo kristības, mūzikāliem priekšnesumiem, kas var pozitīvi iedvesmot, un jauniešu nometnēm. Tiek izteikts aicinājums Vasarsvētkos, šī gada 5. jūnijā īpaši aizlūgt par jaunu draudžu dibināšanu.

Tiek pieminēti Mūžībā aizsauktie draudžu darbinieki. Piemiņas brīdi vada Garīdznieku Brālības vadītājs, bīskapa vietnieks, mācītājs Edgars Godiņš un, katru aizgājušo pieminot, LBDS kancelejas vadītāja, māsa Marika aizdedz sveces liesmiņu. Ievadvārdos mācītājs Edgars Godiņš saka: " Dievs aicina cilvēku, lai pavairotu viņa vērtību." Bībeles teksts, kas ir kongresa moto " Es un mans nams, mēs kalposim Tam Kungam" – izskan arvien lielākā kāpinājumā. Vispirms jau – mans ķermenis (mana miesa), tad tālāk – mana ģimene, tad – mana draudze un tad – draudžu Savienība. Pēc grūtībās aizvadīta dzīves ceļa un uzticīgas kalpošanas tik labi ir dzirdēt Kunga vārdus: " Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps! Ieej Sava Kunga priekā! Tad seko Mūžībā aizgājušo saraksts:

JĀNIS **PETERLEVICS**
17.06.1946. - 19.06.2021.

Kora diriģents. Liepājas Ciānas draudzē aktīvs draudzes loceklis un kalpoja ar savām muzikālajām prasmēm.

RAISA **KAZMERČUKA**
07.01.1958. - 08.10.2021.

Sludinātāja Aleksandra Kazmerčuka dzīvesbiedre. Dzirnieku draudzes aktīva kalpotāja, veica muzikālo un slavēšanas kalpošanu, kā arī darbu ar bērniem un jauniešiem.

AIVARS **RUDZĪTIS**
23.07.1937. - 08.10.2021.

Auces draudzes mācītājs. 1980. gadā uzsāka mācības pirmajā Sludināšanas lekciju kursā, kuru pabeidza 1983. gadā. No 1996. gada līdz 2012. gadam aktīvi darbojās Auces draudzē un tās apkaimē.

OSKARS **ĀBELTIŅŠ**
13.08.1961. - 11.11.2021.

Ventspils krievu baptistu draudzes sludinātājs. 1993. gadā studēja teoloģiju LBDS Teoloģiskajā seminārā. [Neklātienē studējis Losandželosas Bībeles universitātē, kuru beidzis kā teoloģijas maģistrs.](#)

ARTŪRS RUIGA
03.01.1956. - 06.12.2021.

Gulbenes draudzes sludinātājs. 2013. gadā viņš tika licencēts par LBDS sludinātāju un uzticīgi kalpoja līdz

2018. gadam, kad veselības dēļ vairs nevarēja regulāri būt dievnamā.

ANITA

10.07.1973.

ZARIŅA

21.12.2021.

Uzticama un ilggadēja grāmatvede Latvijas Baptistu draudžu savienībā. Strādāja kopš 2008. gada, izveidoja elektronisko grāmatvedības uzskaites sistēmu un nemitīgi to pilnveidoja, nodrošinot LBDS un BPI struktūrvienību un dažādu projektu finanšu darbību.

KĀRLIS

24.12.1932. - 06.01.2022.

AUGSTROZE

Amerikas latviešu baptistu apvienības ilggadējs priekšsēža biedrs un padomes loceklis, aktīvs Brazīlijas latviešu un Pasaules Baptistu apvienības darbinieks.

Ieklausāmie dziesmas vārdos, ko dzied Rīgas baptistu Āgenskalna mūziķu ansamblis:

“Es ilgojos reiz sajust debess dvesmu/ un skatīt
To, kas, glābjot mani, mira.

Tai dienā, kad mēs augšāmcelti kļūsim/ līdz ar
varoņiem, kas stipri stāvēja.

Ik paudze tad vienā balsī dziedās:/Cienīgs ir Tas
nokautais Jērs!

Slavēts Dievs, kas mūs/ no nāves ievēdz dzīvībā!

Reiz tā diena nāks, kad visi kopā dziedāsim:

Svēts ir Dievs, Tas Kungs!”

Kongresa gaitā varam pārliecināties, ka ticības tēvu uzsāktais draudžu darbs neapstājas, un tajā ienāk arvien jauni un Dievam svētījušies garīdznieki. Bīskaps Kaspars Šterns izsaka prieku, ka atkal pēc 2 gadu pārtraukuma ir pilni dievnama soli, un varam redzēties klātienē. Bīskapa vietnieks mācītājs Edgars Godiņš sveic aizvadītajā gadā licencētos sludinātājus un ordinētos mācītājus. Aleksejs Zajacs ir sludinātājs topošā Tosmares draudzē Liepājā. Aizvadītajā gadā sludinātāja licenci saņēmis Raitis Škerbergs Liepājas baptistu Pāvila draudzē, Lūkass Balodis Ogres baptistu Trīsvienības draudzē. Tuvākajā svētdienā 22.maijā Grobiņas baptistu draudzē notiks sludinātāja Kriša Pozemkovska licencēšanas dievkalpojums, sludinātāja licenci ir saņēmis arī Valters Siksa no Rīgas baptistu draudzes “

Mājvieta,” kas kalpo sludināšanas vietā un jaunatnes nometnē “ Brankās”.Nodibināta jauna baptistu draudze Ogres novada Madlienā (Ķeipenē,) un tajā kalpo Raimonds Laucenijs, kas licencēts par sludinātāju.

Aizvadītajā gadā par mācītāju ordinēts Tukuma un Nāriņciema draudžu sludinātājs Raivis Deksnis. Tāpat arī par mācītāju ordinēts Liepājas topošās baptistu Karostas draudzes sludinātājs Mārcis Dejus.

Vēl uz paaugstinājuma tiek uzaicināti: Melkems Firts ar dzīves biedri Ruti (*Malkolm & Ruth Firth*), kuŗi pēc vairākiem darba gadiem Latvijā pārceļas atpakaļ uz dzimto Angliju. Viņi saņem pateicības rakstu par svētīgo darbu Rīgas baptistu draudzē “*Grace*,” kuŗā pulcējas galvenokārt imigranti no dažādām pasaules valstīm.

Uzrunu saka LBDS Bīskaps Kaspars Šterns. Atskatoties uz aizvadīto četru gadu darbības

Bīskaps Kaspars Šterns

periodu, viņš atceras kā sākumā stafeti pārņēmis no Pēteris Sproģa. Darbs nav bijis viegls. Pandēmijas laikā pasākumiem bija jānotiek ‘attālināti’. Pateicība tiem darbiniekiem draudzēs, kam izdevās noorganizēt dievkalpojumu tiešraides un ierakstīt video. Mazinoties ar pandēmiju saistītiem ierobežojumiem, jācenšas panākt, lai ekrāna pasīvie vērotāji atkal kļūtu par aktīviem dievkalpojumu apmeklētājiem klātienē. Latvijā ir 94 baptistu draudzes kopskaitā ar 6236 locekļiem. Aizvadītajā gadā 31 draudzēs bijušas 129 kristības. Draudžu aktivitāte, piedaloties LBDS kopdarbā, nav

mazinājusies, bet ir pieaugusi. Par to liecina arī atsaucība un aktīvā piedalīšanās garīgās izaugsmes programmā "TUVĀK," kas noritēja vairākās draudzēs, galvenokārt attālināti. Arī pašreizējais laiks ir ļoti mainīgs un izaicinājumu pilns. Mums visādos veidos cenšas uzspiest 'jaunu reliģiju'. Apdraudētas ir ne tikai valstu un reģionu robežas, bet arī ģimenes un laulības robežas, ko ielicis Dievs. Tomēr "es un mans nams", - mana ģimene un draudze – esam apņēmības pilni: "kalpot Tam Kungam!" Mūsu draudžu principi ir tie paši: tām būt Kristo-centriskām, pavairoties spējīgām un misionālām draudzēm. Mēs vēlamies redzēt Evaņģēlija izmainītu Latviju! Galvenie LBDS darbības virzieni: 1) stiprināt esošās un veidot jaunas

draudzes; 2) veicināt jauniešu darbu draudzēs; 3) stiprināt ģimenes.

Uz turpmāko četru gadu periodu izvirzīts viens kandidāts – pašreizējais bīskaps Kaspars Šterns. Aizklātā balsošanā par LBDS Bīskapu ievēlēts Kaspars Šterns. Notiek arī pārējo institūciju vēlēšanas. Pēcpusdienas sēdes noslēgumā kongresa dalībnieki visi kopīgi bauda Svēto Vakarēdienu.

Enoks Biķis

Kongresa delegāts no Rīgas baptistu Mateja draudzes.

Foto sagatavoja Ivars Nagainis no LBDS video Youtube.

MATEJA DRAUDZES KORIM 152

Enoks Biķis

2022.gada 22.maija svētdienas dievkalpojumā tika atzīmēta Rīgas baptistu Mateja draudzes koŗa 150 gadu darbības jubileja. Tam gan vajadzēja notikt pirms diviem gadiem, bet nācās sagaidīt ar Kovid-19 pandēmiju saistīto pulcēšanās ierobeŗojumu atcelšanu. Korim pievienojuŗies kādreizējie koŗa dziedātāji – veterāni. Kā pirmā izskan senā baznīcas dziesma "Es pie Jēzus turēŗos," koŗas tam laikam vēl neparasto cetrbalsīgo dziedājumu toreiz 1871.gadā vadīja Rīgas Sākuma baptistu draudzes diriŗents Mārtiņŗ Kēŗe (1850-1922). Mūsu rokās kopijas no vecās Dziesmu grāmatas ar řis dziesmas notīm un tekstu vecajā gotu burtu ortogrāfijā.

Visos pārmaiņu laikos, koŗa un miera laikos koŗis ir turpinājis dziedāt un dziesmās paust Dieva slavu un Evaņģēlija Vēsti. Padomju periodā koŗis bija vienīgā aktivitāte, koŗu pieļāva valdoŗais ateistiskais reŗims. Koŗa ietvaros varēja notikt daŗas sporta aktivitātes un ekskursijas, tika atzīmētas dzimŗanas

Raksta autors pie gadsimta koka

dienas, svinētas kāzas. Koŗi tajā laikā bija pāri simtam, pat līdz pusotram simtam dziedātāju.

No 1938. gada koŗa galvenais diriŗents līdz sava mūŗa beigām bija komponists Jānis Ezeŗiņŗ (1910-1990). ři gada 20.maijā no Jāņa Ezeŗiņa dzimŗanas pagāja 112 gadi, un ři gada 18.martā – 22 gadi kopŗ viņa vairs nav mūsu vidū. Viņŗ atdusas Rīgas Meŗa kapsētā. Kopā ar koŗi un tā veterāniem dziedam Jāņa Ezeŗiņa sacerētās dziesmas "Tevi sastapt gribu" ar Martas Daknes un "Zvaigŗņu dziesmu" ar Zelmas

Dzeŗītes vārdiem.

Laikabiedru atmiņu brīdi vada Mateja draudzes mūzikālās kalpoŗanas vadītājs, draudzes koŗa, kā arī kamerkoŗa "Matejs" galvenais diriŗents Māris Dravnieks. Atmiņu brīdis notiek Mateja dievnama piebūvē, 'Sarunu zālē' pie 'Gadsimta koka', uz kura lapām (metāla plāksnītēm) uzrakstīti to ziedotāju vārdi un uzvārdi, kas materiāli atbalstījuŗi piebūves tapŗanu.

Vairākus atmiņu momentus stāsta mācītājs Dr. Ilmārs Hiršs. Nāk atmiņā viņa intervija, kuŗas video nesen noskatījos un noklausījos *You tube* – par to, cik liktenīgi izšķirošs viņam jaunības nenoteiktības un svārstīguma gados ir bijis Jāņa Ezeriņa uzaici-nājums nākt un darboties kā koŗa diriģentam Mateja draudzē.

Lai paaudžu gaitā Dievs palīdz turpināt ticības tēvu uzsākto dziesmoto liecības ceļu!

Enoks Biķis Rīgas baptistu Mateja draudzē, Foto autors Edmund Glūdiņš.

Māris Dravnieks on koŗa veterāņu grupa

KRISTĪBAS VASARSVĒTKOS

Enoks Biķis

Brīvdabas dievkalpojuma programmai virsraksts ir “Mateja draudzes diena Vasarsvētkos.”

Vasarsvētku svētdienas rītā 2022.gada 5.jūnijā ieņemam vietas autobusā, kas mūs aizvedīs uz kristību dievkalpojumu brīvā dabā Ropažu novada “Norkalnos” . Vairāk ir to, kas brauc ar saviem auto, tāpēc autobuss nav pārpildīts. Izbraucam no Rīgas

pa ceļu, kas ved uz Ērgļiem. Automaģistrāle tiek remontēta un tāpēc braucam pa apvedceļu caur Zaķumuižu. Tad tālāk pa meža ceļu Ropažu virzienā līdz kristīgo nometņu centram “Norkalni” meža ielokā pie ūdenskrātuves, ko pie aizsprosta izveidojusi nelielā Pietēnupīte, kas ir Lielās Juglas pieteka. Rīts aust saulains un rāms. Ne vēsts no

Kristību kandidāti Norkalnos

Kristības Norkalnu ezerā

iepriekšējo dienu vējiem un lietus. Plašajā centrālajā laukumā pulcējas dievkalpojuma dalībnieki, un vienā tā malā izvietojušies mūziķi un dziedātāji. Mācītājs Edgars Deksnis saka ievadvārdus, pamatojoties uz Svētā Gara apsolījumu, ko dod Jēzus Saviem mācekļiem Jāņa evaņģēlija 14.nodaļā. Pielūgsmes grupa un koristi mūziķu pavadībā uzsāk dziesmu "Cik liels mūsu Dievs!" Dziesmai pievienojas dievkalpojuma dalībnieki. Pielūgsmes grupas vadībā seko kopdziesma: "Spēku saņemsim, gaidot uz To Kungu!" Svētrunu saka sludinātājs Matīss Babrovskis, iesākot ar Ecehiēla 36:25-29 un noslēdzot ar 2.Korint.3:3. Lūgšanu vada mācītājs Ainars Baštiks.

Pēc dziesmas " Neesmu vairāk es baiļu vergs, es esmu Dieva bērns!" - iznāk priekšā, balti tērpti, visi 12 kristību kandidāti un saka liecības, pēc tam atbild uz kristību jautājumiem un dod solījumus. Tad jaunkristāmie dodas lejā pie ūdens un mēs līdz ūdenskrātuves augstā krasta malai, no kurienes ar prieka izsaucieniem un aplausiem sveicam katru jaunkristīto, ko kristībā pagremdējis sludinātājs Matīss Babrovskis. Kad jaunkristītie sakārtojuši apģērbus, tie nostājas laukumā, un mēs visi kopā baudām Svēto Vakarēdienu. Seko dziesma: Aleluja, aleluja! Visuvarenais, mūžīgais Dievs. Svēts ir Dievs! Svēts ir Dievs! Dievs, visvarenais Valdītājs! Svētais Dieva Jērs! Svētais Dieva Jērs! Viņš mūs izglāba! Āmen!" Seko kopīgi sacītā Mūsu Kunga lūgšana " Mūsu Tēvs debesīs! – un pēc tam aizlūgšanas par jaunajiem draudzes locekļiem – tie ir 12 jaunkristītie un vēl 5, kas pārnāk no citām baptistu draudzēm. Jauno draudzes locekļu sveikšanā pielūgsmes grupas un mūziķu izpildījumā izskan dziesma " Māls," kuŗu sacerējis un vārdus pēc pravieša Jesajas teksta 64.nod.7.-8.p. uzrakstījis Māris Dravnieks.

Enoks Biķis Rīgas baptistu Mateja draudzē

Foto autors Edmunds Glūdiņš.

Jauno draudzes locekļu sveikšana

DIEVS VALDA!

ALBA kongresa dienas Bukskauntijas draudzes dievnamā

2022. gadā, no 19.-21. augustam

“Es esmu A un O!” saka Kungs Dievs, kas ir, kas bija, kas nāk, visu Valdītājs! To ko tu redzi, raksti grāmatā un sūti septiņām draudzēm: Efezā, Smirnā, Pergamā, Tiatirās, Sardās, Filadelfijā un Lāodikejā.” Jāņa Atklāsmes grāmata 1:8,11

ALBA 2022. gada Kongresa dienas ir plānotas no 19. līdz 21. augustam. Ja apstākļi radikāli nemainīsies un neatgriežas atkal sērga, plānojam noturēt mūsu Kongresa dienas klātienē, bet arī uzņemt video. Virstemats šīm dienām būs: ***“Dievs valda!”*** Apcerēsīm Rakstu vietas no Jāņa Atklāsmes grāmatas. Šī ir grāmata, kas lūkojas uz Kristus Otro atnākšanu un apstiprina Kongresa dienu virstematu, ka Dievs ir Tas, kurš valda, ne cilvēki. Šajās tumšajās dienās, kad karš Ukrainā dominē mūsu domās, ir labi atminēties, ka Dievs šajā pasaulē ir Valdnieks. Mūsu dzīves dienas un pasaules vēsture ir Tā Kunga rokās.

Kongresa dienu norise būs tāda pati, kāda tā bijusi daudzus gadus. Piektdiena un sestdiena sāksies ar rīta svētbrīžiem. Tie būs: *“Mēs, ķēniņi un priesteri”* (Jāņa Atklāsmes grāmata 5:9-14), runātājs būs māc. Dr. Pauls Barbins. Bet *“Tie kas nākuši no lielām bēdām”* (Jāņa Atklāsmes grāmata 7:11-17), runātāja būs Dr. Rita Pence. Svētbrīžiem sekos kořdziedāšana ALBA kořu apvienības vadītājas Guntas Plostnieces izkārtojumā.

Nākošā programmas daļa būs Bībeles studija par Jāņa Aklāsmes grāmatu, kas sadalāma divās daļās: *“Kristus mācība draudzēm”* (Jāņa Atklāsmes grāmata 1:17- 3:22) un *“Jaunas debesis un jauna zeme”* (Jāņa Atklāsmes grāmata 21:1-22:22). Bībeles studijas pasniegs Juris Alknītis un Pēteris Aļļe. Piektdienas pēcpusdienas programma nav vēl nosprausta, bet padomes ieteikums ir kāda veida sadarbība ar mūsu Ukrainu māsām un brāļiem. Piektdienas vakara svētbrīdī runās mācītājs Fricis Ukstiņš, kurš nesen tika ordinēts par mācītāju un

kalpo amerikāņu draudzē. Pēc svētbrīža pulcēsīmies Bukskauntijas baznīcas sētā ap ugunsķuru ķuru vadīs Gatis Ķeris. Sestdienas vakara Svētā vakarēdiena svētbrīdi vadīs mācītājs Dr. Pauls Barbins.

Piektdienas un sestdienas pēcpusdienā notiks ALBA zaru sēdes un ALBA Kongresa darba sēdes. Par to dienas ķrtību tiks informēti draudžu ievēlētie delegāti. Svētdienā, plkst. 11:00 no rīta, notiks Kongresa dievķalpojums. To vadīs ALBA priekšsēķa biedrs Pēteris Aļļe, bet runātājs būs ALBA priekšsēķis mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš. Mūziku ķartos Gunta Plostniece.

Kongresu dienu atbildīgais vadītājs ir mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš. Par administrāķiju un saimniecību atbildīgs ir Ralfs Augstroze. Reģistrāķiju ķartos Inta Augstroze. Kongresa dienu pianiste un ēģelniece būs Sarma Aļļe.

Uz tikšanos ALBA Kongresa dienās!

Mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš.

Foto: Pēteris Aļļe

KRISTĪGĀ BALSS PIRMS 50 GADIEM

Raksts no 1972. g. jūnija numura

Rakstu sagādājis Gatis Ķeris

Es biju Filadelfijā

... un piedalījās Amerikas baptistu
Dienvidsavienības kongresā no 6. – 8. jūnijam

Es biju daudz par šiem kongresiem dzirdējis un lasījis, un manī bija nobriedusi vēlēšanās vienā no tiem piedalīties. Šāgada kongress bija tik tuvu Toronto, kā vēl nekad, jo parasti tie notiek kaut kur tālu dienvidos, Kalifornijā vai Floridā, vai pie Meksikas jūras līča. Man bija aicinājums no pazīstamiem un skubinājums no mājiniem braukt, tā kā es saņēmos un aizbraucu un to nenožēloju. Tas man personīgi bija vienreizējs piedzīvojums.

Un tagad, ja varat, iedomājaties Pensilvānijas universitātes t.s. *Convocation Hall* (sapulču telpu) ar 13.500 sēdvietām, piepildītu ar vairāk kā 12.000 delegātiem, un vakaros pārpildītu. Tas lielais pulks sasildīja mani garīgi: tu pieder pie lielas ģimenes, - man viena balss iekšā runāja.

Mēs abi ar mācītāju A. Švernu aizbraucām uz *Convocation Hall*'u un uzmeklējām preses telpas, un es ar "Kristīgo Balsi" rokās stādījos priekšā kungiem – brāļiem – vadītājiem. Mani reģistrēja kā "Kristīgās Balss" redaktoru, iedeva preses nozīmi, ko piespraudu pie krūtīm, lielu mapi ar dažādiem papīriem – baltiem un apdrukātiem, un man bija nodrošināta vieta pie viena no preses galdiem lielajā zālē, un šie galdi atrodas pie pašas platformas tā kā visu var redzēt un dzirdēt.

Māc. Rūdolfs Ekšteins.

Foto no grāmatas „Stipri Piesiets”

Preses telpas sastāv no vairākām zālēm. Vienā klabēja kādas 30 rakstāmmašīnas, darbojās elektriski mimeografi, kas pavairoja preses materiālus. Uzstādīti bija vairāki TV aparāti, kas rādīja to, kas notiek uz platformas lielajā zālē, un šie aparāti deva iespēju redzēt un dzirdēt katru runātāju, un bija tādi "gudri" preses pārstāvji, kas ar saviem kasetes lentas aparātiem sēdēja pie televizoriem un ieskaņoja visas runas savos aparātos. Un kāpēc gan nē? Zālē bija liels kafijas perkulators un koka-kolas kontēners un blakus lielās kaudzēs "Danish pastries" (smalkmaizītes), tā kā uz vietas varēja spirdzināties garīgi un fiziski. Un viss par velti!

Es biju savu kasetes aparātu atstājis mājās, bet par mani un par visiem, ar aparātiem vai bez aparātiem, rūpējās rakstāmmašīnas un mimeografi un t.s. *Off-set* iespiedmašīnas, tā kā neviens preses pārstāvis nepalika tukšā, bet saņēma visus un visādus materiālus saviem žurnāliem vai laikrakstiem par kongresa gaitu.

Par šīm dienām man personīgi bijī divi kalngali. Pirmais no tiem bija tas, ka mani iepazīstināja ar Dr. Biliju Greiamu, kas spieda roku man un es viņam un kas man teica: "Priecājos iepazīties", un "Dievs lai jūs svētī!"

Un otrs kalngals bija tas, ka es izspiedos cauri lielai cilvēku un bērnu drūzmai, kas bija aplenkuši amerikāņu astronautu Džimu Irvinu, baptistu, kas bija bijis ar pēdējo Apollo raķeti apmeklējumā uz Mēness, un mēs sarokojāmies, un Džims Irvins

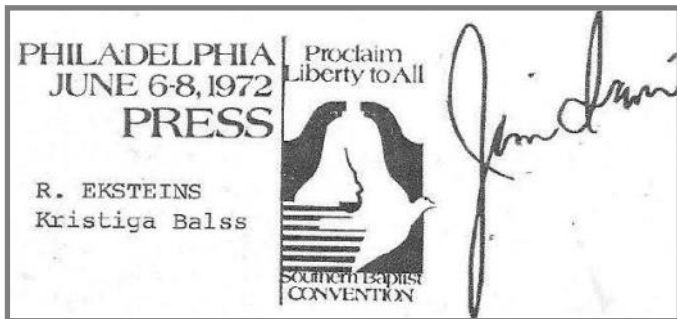
Bilijis Greiāms

Foto: Colorado Springs Gazette

iedāvīnāja man savu autografu.

No tā kongresa es pārbraucu mājās stiprāks baptists, nekā es aizbraucu. Kad tu, cilvēks, no svētdienas uz svētdienu, gadu iekšā, gadu ārā, darbojies nelielā draudzē, tad

dabīgi, ka tu sagursti, lai gan tu zini, ak "tavs darbs tā Kunga lietās nav veltīgs." Tad tāds "Tabora kalngals" iepriecina sirdi, apgaismo prātu, stiprina dvēseli un sajūsmina garu. Paldies Dievam par iespēju būt SBC kongresā Filadelfijā! Amerikas

R. Ekšteina preses kartiņa ar astronauta parakstu

baptistu Dienvidsavienība sastāv no 34,441 draudzes ar 11.826.463 locekļiem (1971. g. skaitļi). Skaitliski tā ir lielākā denominācija Ziemeļamerikā.

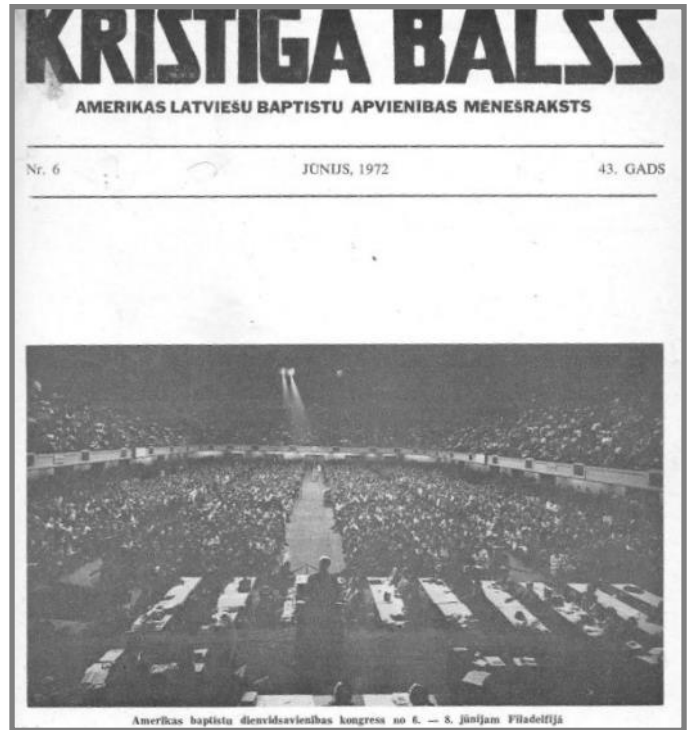
1971. g. kristīti 409.659 jauni draudzes locekļi un dibinātas 81 jaunas draudzes.

1971. gadā draudzes locekļu ziedojumi savu draudžu vajadzībām, iekš – un – ārmisijas vajadzībām sasniedza \$935.4.620 un savus nekustamos īpašumus viņi vērtē pie \$4.307.682.773. SBC (Southern Baptist Convention) ārmisijas departaments uztur 2.453 misionārus

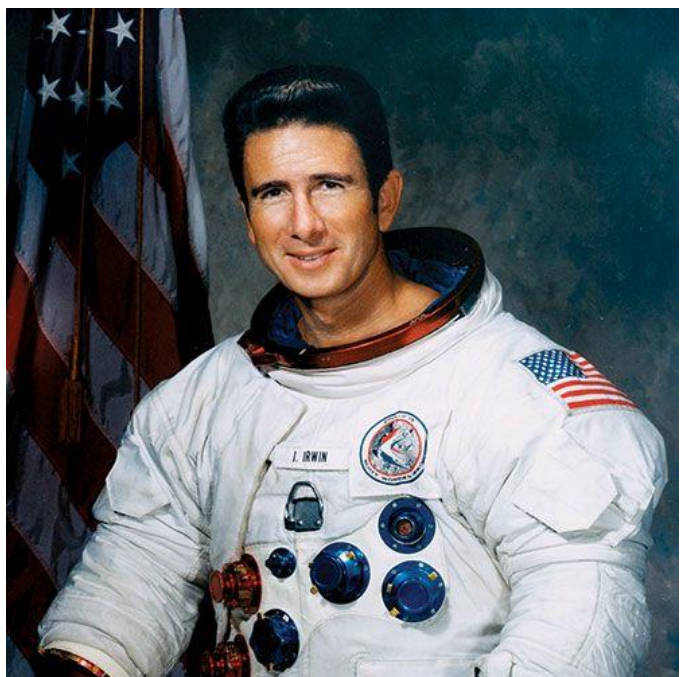
dažādās pasaules zemēs.

Bija labi būt tādā kongresā! Nākošā Kr. Balss numurā šī kongresa apraksts turpināsies un būs arī Bilija Greiāma runa.

R.E. (māc. Rūdolfs Ekšteins)

Kristīgā Balss 1972. g. jūnija vāks

Astronauts Col James Irwin.

Foto: High Flight Foundation